

МЕТА

ЧАСОПІС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛІЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• БЕРЕЗЕНЬ • 2012 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 3/82 •

Ювілей архиєрейського служіння владика Ігоря

Сьогодні у часописі «Мета»:

2-3 стор.

У соборі св. Юра вшанували пам'ять Патріарха Йосифа

Глава УГКЦ відвідав «політичний Берлін»

4-6 стор.

Що відбулося з українською ялинкою у Ватикані?

Фідель Кастро хоче повернутись до Церкви

Барака Обаму назвали антихристом

7-8 стор.

Християнство «не відповідає тим, які вважають себе християнами», – результати опитування

Багатства патріарха Кірила, або: Як глава РПЦ капітали заробляв

9-10 стор.

Статевість – це не тільки секс!

Порнографія знищує насолоду

Важкі питання: Від кого походять люди?

11-12 стор.

Заробітчанська хвиля. Невимолена правда

У Московському патріархаті готуються до війни

У російськомовному інтернеті з'явився незвичайний продукт – «православні сигарети»

17 лютого сповнилося 10 років від часу єпископської хіротонії Високопреосвященного Архієпископа і Митрополита Львівського владика Ігоря (Возьняка).

Єпископські свячення владика Ігоря відбулися 17 лютого 2002 року в архикафедральному соборі св. Юра. За рішенням Синоду Єпископів та благословенням Святішого Отця владика Ігор став тоді єпископом-помічником Львівської архієпархії.

Під час Архиєрейської Божественної Літургії, яка служилась в митрополічному соборі св. Юра, владика Ігоря з цієї пам'ятною датою вітали парохіяни та прихожани цього храму. По закінченні Богослуження Митрополит Львівський отримав привітання від хорової капели «Трембіта», яка виконала українські духовні та народні пісні. Опісля владика з ювілеєм привітали працівники Курії Львівської Архієпархії УГКЦ та ректорат Львівської духовної семінарії Святого Духа.

Працівники газети «Мета» приєднуються до привітань, які пролунали на адресу Ювіляра. Бажаємо Вам, Високопреосвященний Митрополите, сили духу, мудрості та Божого натхнення у провіді Церкви Христової та у справі спасіння людських душ. Хай опіка Матері Божої Неустанної Помочі буде з Вами по всі дні Вашого життя.

Ісполла еті Деспота!

Довідка Прес-служби Львівської Архієпархії УГКЦ. Після перенесення осідку Глави УГКЦ зі Львова до Києва 29 серпня 2005 року Блаженніший Любомир (Гузар), згідно з кан. 220 п. 3 ККЦ, своїм декретом іменував протосинкела Львівської архієпархії Преосвященного владика Ігоря (Возьняка) адміністратором Львівської архієпархії УГКЦ. А згідно з рішенням Синоду Єпископів УГКЦ, який проходив 5-12 жовтня 2004 року, владика Ігор був обраний Архієпископом Львівської архієпархії. 10 листопада 2005 року, під час Архиєрейської Божественної Літургії, яку очолив Блаженніший Любомир, Верховний Архієпископ Києво-Галицький УГКЦ, відбувся Чин введення на престол нового правлячого єпископа Львівської архієпархії – Високопреосвященного владика Ігоря (Возьняка).

29 листопада 2011 року, в день апостола та євангелиста Матея, в архикафедральному соборі св. Юра у Львові відбулося урочисте проголошення Львівської Митрополії та введення на митрополічний престіл владика Ігоря (Возьняка). Від цього часу владика Ігор (Возьняк) носить титул Високопреосвященного Архієпископа і Митрополита Львівського.

ЗУСТРІЧ ІЗ МОЛОДДЮ ТЕРНОПОЛЯ

21 лютого в приміщенні Комісії у справах молоді Тернопільсько-Зборівської архієпархії відбулося спільне засідання голови Комісії УГКЦ у справах молоді о. Ростислава Пендюка з представниками молодіжних спільнот Тернополя. Присутні обговорили стан молодіжного апостоляту в архієпархії, представили свою діяльність, плани на майбутнє, ділилися досвідом організації молодіжних заходів.

Гість узяв також участь у зібранні ТУСК «Обнова». Священик закликав «бажати неможливого, аби могли його досягнути», розповідав про себе, використовуючи сучасні засоби комунікації, та подякував студентській молоді за активну працю для добра Церкви.

ЗУСТРІЧ БОГОПОСВЯЧЕНИХ ОСІБ КИЇВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

23 лютого у храмі св. Василя Великого в Києві відбулася зустріч богопосвячених осіб. Захід розпочався Архирейською Божественною Літургією, яку очолив владика Богдан (Дзюрах), секретар Синоду Єпископів УГКЦ. На зустрічі були представлені чернечі спільноти отців-василіян і сестер-василіянок, отців-редемптористів і сестер-редемптористок, отців-студитів, отців Воплоченого Слова, сестер-служебниць, сестер-мироносиць, сестер Пресвятої Родини, сестер Фатімської Божої Матері. Ченці та черниці цих спільнот трудяться в Києві, Чернігові, Вінниці, Житомирі, Барі, Обухові, Княжичах та інших місцевостях.

ГІРСЬКОЛИЖНИЙ ТАБІР ДЛЯ МОЛОДІ НА БУКОВЕЛІ

15-19 лютого у ТК «Буковель», що на Івано-Франківщині, відбувся перший карпатський гірськолижний табір для молоді Воплоченого Слова. Тридцять учасників на чолі з організатором табору о. Софроном Зелінським, ВС, протягом чотирьох днів мали змогу гарно відпочити та вдосконалити свої вміння в їзді на лижах. Проживаючи протягом тижня в наметовому містечку, молоді люди мали змогу не тільки добре відпочити, але й роздумувати над євангельськими правдами, брати участь у щоденній св. Літургії, висповідатися та поспілкуватися з отцями.

ВШАНУВАННЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА У ТЕРНОПОЛІ

21 лютого в Тернопільській обласній універсальній науковій бібліотеці відбулися духовні читання «Світло української духовності», присвячені 120-й річниці від дня народження блаженної пам'яті Патріарха УГКЦ Йосифа (Сліпого). У програмі духовних читань взяв участь голова фундації «Справа Патріарха Йосифа» та настоятель катедрального собору Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці о. Андрій Романків. Священнослужитель поділився роздумами про значимість Патріарха Йосифа в житті українського народу, а також презентував книги, які нещодавно вийшли і приурочені 120-й річниці від дня народження Патріарха Йосифа. Духовні пісні звучали у виконанні Уляни Шляхетко – авторки пісень дуету «Вогонь надії».

РЕГІОНАЛЬНІ ЗБОРИ ДУШПАСТИРІВ УГКЦ В ІТАЛІЇ

21 лютого в італійському місті Флоренції відбулися регіональні збори душпастирів УГКЦ. Несподіванкою для українських душпастирів стала зустріч із новопроголошеним кардиналом-архієпископом Флоренції Джузеппе Беторі. Завершилися збори відвідинами баптистерії Івана Христителю (церква Хрищення), яка є найстарішою будівлею флорентійської площі Дуомо та архикатедрального собору Дуомо Санта Марія дель Фьоре, де священники помолилися перед мощами св. Івана Золотоустого, голова котрого спочиває у цьому храмі.

СПОЧИВ У БОЗІ О. ГРИГОРІЙ СІМКАЙЛО, ДЕКАН НАДВІРНЯНСЬКИЙ

22 лютого близько 8-ї години спочив у Бозі митрофорний протопресвітер Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ о. Григорій Сімкайло – рідний брат єпарха Коломийсько-Чернівецького владика Миколая (Сімкайла). Серце душпастиря перестало битися після довгої, важкої хвороби й складного хірургічного втручання, здійсненого в обласній клінічній лікарні. У зв'язку зі смертю о. Григорія, декана Надвірнянського, духовенство й віряни Коломийсько-Чернівецької єпархії висловлюють співчуття владіці Миколі, родині та численним парафіянам.

У соборі св. Юра вшанували пам'ять Патріарха Йосифа

17 лютого, в день 120-ої річниці від дня народження Блаженнішого Патріарха Йосифа (Сліпого), в митрополичому соборі св. Юра у Львові служилася з нагоди цієї пам'ятної дати Архирейська Божественна Літургія. Очолив Богослужіння Високопреосвященний Архiepіскоп і Митрополит Львівський владика Ігор (Возняк). Разом з ним співслужили Преосвященний владика Михайл (Гринчишин), Апостольський екзарх для українців Франції, а також представники ректорату Львівської духовної семінарії Святого Духа, священнослужителі різних єпархій УГКЦ та священники Римо-Католицької Церкви. На Літургії був присутній міський голова Львова Андрій Садовий, депутати міської ради та представники обласної державної адміністрації.

У своїй проповіді Високопреосвященний Митрополит Ігор докладно

розповів біографію Патріарха Йосифа, звернув увагу на страдницький шлях, який пройшов Блаженніший Патріарх за 18 років поневірянь по сибірських тюрмах, вказав на обставини звільнення Патріарха і його прибуття до Риму та наголосив на далекоглядності Блаженнішого винятково особливий пастирській турботі про своїх вірних. Наприкінці свого слова владика подякував усім моливникам – у храмі та біля екранів телевізора – за спільну молитву та наголосив, що це лише початок святкування 120-ої річниці уродин світлої пам'яті Ісповідника віри, зазначивши, що протягом року відбудеться ще багато заходів з нагоди цього ювілею.

Прес-служба
Львівської архієпархії УГКЦ

На празник Стрітєння владика Венедикт молився з богопосвяченими особами

15 лютого, на празник Стрітєння ГНІХ, у храмі св. Обручника Йосифа (вул. Залізняка, 11), яким опікуються сестри милосердя св. Вінкентія, владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської архієпархії УГКЦ, молився з богопосвяченими особами. Архирееві співслужили ієрм. Петро Баран, ЧНІ – настоятель храму св. Йосифа і водночас голова Патріаршої комісії УГКЦ у справах монашества, та ієрм. Віталій Дудкевич, ЧСВВ – синкел у справах мирян Львівської архієпархії УГКЦ, у присутності парафіяльної спільноти та чисельних представників богопосвячених осіб з Чинів та Згромаджень УГКЦ.

У своїй проповіді владика Венедикт, зокрема, наголосив, що Господь прийшов до

Симеона й Анни в певний історичний момент, а до нас Він приходив щодня через нашу віру, і дуже важливим є розпізнати це Його явлен-

ня в нашому житті.

По завершенні св. Літургії архирей привітав усіх осіб, які присвятили своє життя служінню Богові, з

їхнім святом, подякував їм за готовність посвятити себе Богу, а також заохотив батьків не боятися віддавати своїх дітей на служіння Богові. Владика побажав усім радості і щастя, аби прикладом свого життя і покликання богопосвячені особи показували усім, який благий Господь. Опісля відбулося благословення свічок, після чого Преосвященний Венедикт окропив усіх присутніх свяченою водою.

По закінченні торжества чудовим подарунком для усіх богопосвячених осіб стала різдвяна театральна вистава монашого театру ЧСВВ «В каптурах...» – «Різдво родини Куп'єлло», в якій відтворено життя однієї італійської сім'ї напередодні Різдва.

Роман СОКОЛЕНКО

Презентація Катехизму УГКЦ для катехитів Львівської архієпархії

18 лютого катехити Львівської архієпархії зібралися в храмі Різдва Пресвятої Богородиці (пл. Івана Павла II, 1) на презентацію Катехизму УГКЦ «Христос – наша Пасха».

За повідомленням голови Катехитичної комісії Львівської архієпархії УГКЦ о. Павла Цвюка, зустріч розпочалася Божественною Літургією, яку очолив о. Михайло Гарват, голова Катехитичної комісії Києво-Галицького Верховного Архiepіскопства УГКЦ, у співслужінні з о. Тарасом Барщевським та іншими священнослужителями цього храму. У своїй проповіді о. Михайло звернув увагу на важливість

служіння катехита в Церкві, головно – на оживленні парафіяльних спільнот через участь у Святих Таїнствах (на що звертає увагу наша Церква в контексті приготування до 1025-ї річниці Хрищення Русі-України).

Презентацію Катехизму УГКЦ розпочала с. Луїза Цюпа. Відтак до присутніх зі словом звернувся о. Тарас Барщевський, який пояснив логіку

написання Катехизму.

Потім перед катехитами виступили учні Катехитичної школи ім. Патріарха Йосифа Сліпого з короткою програмою, в якій розповіли про Патріарха, 120-ту річницю від дня народження якого обходимо цими днями.

Зустріч закінчилася подякою за можливість бути разом, за дар віри й ісповідників.

Глава УГКЦ відвідав «політичний Берлін»

17 лютого Блаженніший Святослав відвідав «політичний Берлін». Першим етапом його візиту була зустріч у федеральному відомстві канцлера Німеччини. Відтак Предстоятель УГКЦ побував у Міністерстві закордонних справ, а на закінчення відвідав Міністерство з господарської співпраці та взаєморозвитку. У розмовах із високопосадовцями Блаженніший Святослав проаналізував сучасну політичну, економічну, церковну та суспільно-політичну ситуацію в Україні. В особливий спосіб він пояснив сучасну політику України стосовно Церков і підтвердив бажання багатьох українців про рівноправне ставлення президента та уряду до різних

християнських Церков у державі.

Велику увагу було також присвячено питанню збереження церковного миру між конфесіями, їхньої взаємоповаги та співпраці для блага суспільства. Глава УГКЦ пояснив своє ставлення до намагання держави

втрутитися в церковну політику шляхом зміни власника історико-архітектурних пам'яток України та національних символів релігійного життя – Святої Софії, Києво-Печерської лаври та Почаївської лаври.

Німецькі політики висловили свою стурбованість

таким розвитком політики Української держави супроти релігійних спільнот. На майбутнє обидві сторони домовилися тісніше співпрацювати та координувати співпрацю.

Крім того, Блаженніший Святослав знайшов підтримку з боку федеральних відомств у питаннях міграційних процесів Європи. «Прихильне ставлення та бажання продуктивної співпраці були і залишаються основою відносин між УГКЦ та владою Німеччини. А метою такої співпраці є формування національно свідомого та політично зрілого суспільства», – відзначив Глава УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

Відбулася екуменічна молитва з нагоди Дня захисника Вітчизни

23 лютого, у День захисника Вітчизни, в гарнізонному храмі свв. апостолів Петра і

Павла у Львові відбулася екуменічна молитва за українських військовослужбовців.

Вітав гостей настоятель храму о. Степан Сус. Богослуження очолив владика Михайл (Колтун), керівник Відділу Патріаршої курії УГКЦ у справах душпастирства силових структур України. Разом з архиереєм молилися священники Української Православної Церкви (МП), Української Православної Церкви (КП) та священник Римо-

Католицької Церкви о. Григорій Драус. Кожен із присутніх ієреїв прочитав молитву за українських військовиків та виголосив привітальну промову.

З нагоди свого свята чисельно долучилися до спільної молитви військовослужбовці на чолі з представниками командування Західного округу. По її завершенні

присутні, виконавши гимн «Боже великий, єдиний», випрошували ласк та миру для всього українського народу.

Закінчилися святкування урочистим маршем представників усіх родів військ Західного оперативного командування головною вулицею міста перед пам'ятником Т.Шевченку.

petrapavla.org.ua

У Львівській архієпархії призначено нового синкела

Митрополит Львівський УГКЦ Високопреосвященніший владика Ігор (Возняк) своїм декретом (Вих. ЛВ 12/202) від 23 лютого 2012 року, відповідно до канонів №246 та №247(§1) ККСЦ, іменував всевітлішого отця Степана Суса синкелом Львівської архієпархії УГКЦ у справах військових, ув'язнених, студентів та дітей-сиріт.

Згідно з декретом, синкел наділений

звичайною, вікарною і виконавчою владою у сфері капеланства та координує працю Центрів – Військового, Студентського та Опіки Сиріт. Декретом встановлено, що капелани та їх осередки (капеланські храми та каплиці) не входять до складу протопресвітератів і підпорядковуються новоіменованому синкелу.

kapelanstvo.com.ua

Отець Ансельм Грюн у Львові

18 лютого у рамках свого триденного візиту до Львова на запрошення Львівської міської ради та Комісії УГКЦ у справах монашества о. Ансельм Грюн – відомий монах-бенедиктинець, психоаналітик та християнський письменник – зустрівся з представниками монашества. Відбулися дві конференції для богословських осіб, під час яких гість доповідав про ідентичність богословської особи в сучасних реаліях та про виклики й підтримку автентичного життя монашества

в сучасному світі.

Побут у Львові о. Ансельма завершився 19 лютого Архиєрейською Божественною Літургією в храмі свщмч. Йосафата (вул. Замарстинівська, 134), яку очолив Високопреосвященний Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор. Тут монах-бенедиктинець звернувся до всіх присутніх у храмі зі своїм повчальним словом.

Разом з владикою та високодостойним гостем в цей день молилися чисельна парафіяльна спільнота, брати редемптористи, які опікуються цим храмом, сестри-монахині, які прийшли послухати поважного монаха.

По завершенні спільної молитви ієрм. Ігор Колісник, ЧНІ подякував від імені спільноти братів-редемптористів та парафіяльної громади о. Ансельму за участь у богослуженні та змістовну

науку, яку виголосив відомий духовний проповідник.

В свою чергу, Високопреосвященний Митрополит Львівський наголосив, що через тиждень наступає час Великого Посту, тож закликав усіх присутніх добре приготуватися до

Страсної чотиридестниці. «Пам'ятайте про це, робіть якісь постанови, кайтеся за свої провини, щоб ми разом у молитві провели цей благословенний час», – завершив своє слово Архиєрей.

Роман СОКОЛЕНКО

УПОКОЇЛАСЯ В БОЗІ С. СРЕМІЯ ТЕЛЕВ'ЯК, СНДМ

18 лютого спочила в Бозі с. Сремія Телев'як, СНДМ. На похорон прибула с. Надія Котур – провінційна настоятелька, та численні сестри з різних монастирів. Похоронні Богослужіння у храмі Зарваницької Матері Божої в Тернополі очолив Високопреосвященний владика Василь (Семенюк), Митрополит та Архієпископ Тернопільсько-Зборівський, у співслужінні з численним духовенством Тернополя. У проповіді під час Божественної Літургії владика Василь відзначив, що с. Сремія дуже любила Бога, Церкву і була великою патріоткою.

Поховали сестру Сремію Телев'як на Микулинецькому цвинтарі в Тернополі.

ТВОРЧИЙ ВЕЧІР

«ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ ПАТРІАРХА ЙОСИФА»

У рамках відзначення 120-ї річниці від дня народження Патріарха Йосифа (Сліпого) в Івано-Франківській архієпархії відбувся творчий вечір. Захід проходив в Обласному музично-драматичному театрі імені І.Франка. В режисурі вечора, який захопив глядачів у переповненому залі, було відображено життєвий шлях Патріарха, його молитовне подвижництво, вболівання за Церкву та Україну. Вечір впродовж майже чотирьох годин транслювали на Івано-Франківському обласному телеканалі «Галичина».

У ЧОРТКОВІ СЕСТРИ ПРЕСВЯТОЇ РОДИНИ РОЗПОВІДАЛИ ПРО БОГОПОСВЯЧЕНЕ ЖИТТЯ

Напередодні Дня богослов'ячених осіб, який відзначають в УГКЦ 15 лютого, у монастирі сестер Пресвятої Родини в Чорткові о. Герман Ничак, ЧСВВ організував духовні науки на тему «Покликання у моєму житті». У цьому заході взяли участь дівчата з Чорткова й околиць. У неділю під провідом черниць учасниці зустрічі провели в місцевому храмі Преображення Господнього презентацію про богослов'ячене життя. Дівчата виконували також релігійні пісні, декламували вірші, в яких намагалися донести вірним глибинну сутність покликання.

«ПРИСУТНІСТЬ ЦЕРКВИ В ШКОЛІ ВЕДЕ ДО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ТА ДУХОВНО-МОРАЛЬНОГО РОЗВИТКУ»

На цьому 16 лютого під час Літургії в храмі свв. Володимира й Ольги з нагоди дня Тернопільського навчально-виховного комплексу «Школа-колегіум Патріарха Йосифа Сліпого» наголосив Архієпископ і Митрополит Тернопільсько-Зборівський Василь (Семенюк). Архиєрей зазначив, що присутність духовенства у школі та його вплив на навчально-виховний процес є важливою передумовою уникнення морального занепаду суспільства.

МОЛИТВОЮ ВШАНУВАЛИ СИНІВ ЖОВКІВЩИНИ, ПОЛЕГЛИХ НА АФГАНСЬКІЙ ЗЕМЛІ

У день свята Стрітіння Господнього біля символічного знаку пам'яті воїнам-афганцям у м. Жовква зібралися учасники бойових дій в Афганістані та громадськість міста, щоб помолитися за тих, хто загинув на чужій землі чи помер від отриманих ран під час виконання військової служби. Панахиду відслужили о. Михайло Ткачів, синкел у справах духовенства Сокальсько-Жовківської пархії, та о. Йосиф Лучит, капелан військовослужбовців. Після спільної молитви й отриманого благословення воїни-афганці продовжили вшановувати своїх побратимів під час зібрання у Народному домі м. Жовкви.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС

«ДО ЧИСТИХ ДЖЕРЕЛ»

Івано-Франківська духовна семінарія УГКЦ посіла перше місце у Всеукраїнському конкурсі «До чистих джерел», який організувало Міністерство екології та природних ресурсів України. Конкурс проводили на виконання Постанови Кабінету Міністрів України задля розширення та інтенсифікації в суспільстві практичної природоохоронної діяльності, спрямованої на охорону і поліпшення стану джерел, річок та водойм України.

Духовна семінарія здобула перемогу в конкурсі завдяки реалізованому проекту під назвою «Виконання заходів щодо заощадження води в Івано-Франківській духовній семінарії як підсумок закріплення екологічних знань, отриманих студентами завдяки курсу «Екологічна етика».

«МОБІЛЬНА РОБОТА З МОЛОДЦЮ В УКРАЇНІ»

6-10 лютого в санаторному передмісті Львова Брюховичах відбувся робочий семінар для працівників «Карітасу» в Україні. У ньому взяли участь десятеро працівників проекту «Мобільна робота з молоддю в Україні», національний координатор проекту, двоє директорів регіональних організацій «Карітасу», а також троє експертів з урядових установ. Проводила заняття консультантка «Карітасу» Німеччини Ірен Бергер. Темою робочих семінарів було планування проектних діяльностей, моніторингу та звітності проекту на 2013-2015 роки.

ПАПА РИМСЬКИЙ НЕ БОЇТЬСЯ НАРКОБАРОНІВ – ВІН ПОЙДЕ ДО МЕКСИКИ

«Папа не боїться їхати до Мексики. Навпаки, він почуватися особливо захищеним завдяки любові мексиканців», – повідомив газеті «Infomador» апостольський нунцій у Мексиці архієпископ Крістоф П'єр.

Тим часом архієпископ Леон спростовує доповідь Хосе Гуадалупе Мартіна Рабаго в мексиканських ЗМІ стосовно вимоги місцевого церковного керівництва припинити воювати з наркоторговцями під час папського візиту. «Я ніколи не закликав до припинення боротьби з членами організованої злочинності», – наголосив архієпископ Леон. Він також закликав до сталого миру в Мексиці: «Досить із насильством!»

Планується, що з 23 по 26 березня Папа Венедикт XVI відвідає Мексику та Кубу. Богослужіння відбудуться у неділю, 25 березня, у виставковому центрі «Parque Guanajuato Bicentenario».

ЗМІ ДІЗНАЛИСЯ ПРО ЗАМАХ НА ПАПУ РИМСЬКОГО

Італійська газета «Il Fatto Quotidiano» повідомила про ймовірний замах на Папу Римського Венедикта XVI. За даними видання, спроба нападу на понтифіка може бути здійснена протягом цього року.

У публікації говориться про сенсаційний документ, який колумбійський кардинал Кастрільон Ойос нібито передав у січні 2012 року до державного секретаріату Ватикану і в особистий секретаріат Папи. У документі, датованому 30 грудня 2011 року, стверджується, що «Святішому Отцеві залишилося жити лише 12 місяців». Нібито саме це заявив архієпископ Палермо кардинал Паоло Ромео під час свого візиту до Китаю.

Офіційний представник Ватикану о. Федеріко Ломбарді незвично жорстко прокоментував публікацію в «Il Fatto Quotidiano», назвавши її «маренням, яке ні жодному разі не можна сприймати серйозно».

Про можливі замах на Папу Римського повідомляється досить регулярно. Одна з останніх потенційних загроз для його безпеки була ліквідована під час візиту Венедикта XVI до Великобританії у вересні 2010 року. Тоді Скотленд-Ярд заарештував п'ять чоловік віком від 25 до 50 років.

ВЕНЕДИКТ XVI НЕ ЗБИРАЄТЬСЯ У ВІДСТАВКУ

14 лютого керівник прес-служби Ватикану о. Федеріко Ломбарді спростував чутки про можливу відставку Папи Римського Венедикта XVI. «В даний час питання не є актуальним, і немає підстав його піднімати», – підкреслив він у бесіді з журналістами.

Приводом для спекулятивних чуток про зречення Папи Римського Венедикта XVI стало довільне тлумачення тексту інтерв'ю 88-річного італійського єпископа Луїджі Беттацці з Південного Тіролю, якого запитали про існування «ймовірної змови з метою вбивства» понтифіка. Беттацці не підтвердив даних якогось «секретного досьє», однак в його відповіді прозвучало слово «відставка».

Отець Ломбарді нагадав також представникам ЗМІ, що нинішній глава Католицької Церкви в інтерв'ю німецькому журналістові Пітеру Зеєвальду уже висловив свою точку зору щодо рівня «фізичних, розумових та духовних сил», при якому стане необхідним складення повноважень понтифіка, – повідомляє християнський портал КІРІОС.

ЄВРОПІ ПОТРІБНО ДОТРИМУВАТИСЯ ХРИСТИЯНСЬКИХ ПОГЛЯДІВ, – БАРОНЕСА САЙДА ВАРСІ

Баронеса Сайда Варсі, політичний діяч Консервативної партії Великобританії, під час свого виступу у Ватикані закликала європейські країни бути більш впевненими і дотримуватися християнських цінностей.

Ще до зустрічі з Папою Венедиктом XVI баронеса Варсі говорила про небезпеку витиснення християнської релігії на задвіркі суспільства. Вона підкреслила, що зараз християнство перебуває на задньому плані як в Об'єднаному Королівстві, так і в Європі в цілому.

Міністр тінювого британського уряду баронеса Сайда Варсі заявила: «Сьогодні я хочу підняти одне просте питання – про віру. Для того, щоб віра існувала, вона має бути присутня в суспільному житті. Це допоможе суспільству жити в гармонії. У людей повинна бути сильна віра, яку ніхто і ніщо не зможе похитнути. Релігійні переконання будь-якої людини не повинні піддаватися сумніву, а нації і народності мусять зберігати свою релігійну спадщину. Підсумовуючи вищесказане, я хочу зазначити: Європі необхідно стати більш впевненою у своїх християнських поглядах».

Візит британської делегації був приурочений до 30-річчя відновлення дипломатичних відносин між Великобританією та Ватиканом.

Християнський портал КІРІОС

МУСУЛЬМАНКА ЗАЙМАЄТЬСЯ РОЗПИСОМ ПРАВОСЛАВНИХ ХРАМІВ ПО ВСЬОМУ СВІТУ

Мешканка селища Жовтневе, що в Челябінській області, Лілія Каримова займається розписом церков. Її роботи прикрашають православні храми не тільки в Росії, але й у Мексиці, Монголії.

«Мені так подобається творити красу! Знаєте, розписуючи склепіння, я стаю чистіша, вчуся самопожертви. Щоб розписати храм, потрібно максимум старанності й працьовитості», – призналася художниця, слова якої наводить лютий випуск челябінської газети «Аргументи і факти».

Л.Каримова – мусульманка. У 2008 році, перед тим, як поїхати у «свій» перший храм, вона пішла в мечеть, аби запитати дозволу. І отримала відповідь мулли: «Що ж, доно, пиши – це, в першу чергу, твоя робота – тобі на хліб треба заробляти».

Махмуд Ахмадінежад запросив Папу Римського відвідати Іран

У час, коли до Тегерана надходять дзвінки зі всього світу з проханнями звільнити християнського пастора Юсефа Надархані, засудженого за віровідступництво, президент Ірану

Махмуд Ахмадінежад вже вкотре запросив Папу Римського Венедикта XVI відвідати Ісламську Республіку, повідомив іранський посол при Святому Престолі. «Якщо понтифік вирішить приїхати до нас, ми влаштуємо йому чудовий прийом. Уряд з ентузіазмом сприйме такий візит», – заявив журналістам посол Алі Акбар Насері.

Папу Венедикта регулярно запрошують відвідати Ісламську Республіку з листопада 2010 року, але він і досі не відповів на запрошення, хоча посол характеризує стосунки між Іраном та Ватиканом як «щирі і сердечні».

Дехто пов'язує такі наполегливі запрошення Главі Римо-Католицької Церкви відвідати Тегеран з виразом евангельському пасторові Юсефу Надархані, який перебуває в іранській в'язниці з жовтня 2009 року. За цей час на Іран обрушився шквал міжнародної критики за порушення Міжнародного пакту про цивільні та політичні права. Після відмови відректися від своєї віри Надархані був засуджений до страти за віровідступництво і спроби євангелізації мусульман.

Кілька місяців тому адвокат пастора Мохаммад Алі Дадхах закликав Папу Римського Венедикта XVI чинити тиск на Іран з метою звільнення Юсефа Надархані. Незважаючи на те, що Папа досі публічно не відреагував, християни всього світу об'єдналися і вимагають звільнення пастора.

Багато хто з аналітиків вважає, що Надархані все ще живий у зв'язку з міжнародною реакцією стосовно його справи, і висловлюють стурбованість тим, що на пастора чиниться тиск, аби той зрікся християнства.

Коптська християнка номінована на здобуття Нобелівської премії миру

Лідерка християнського служіння «Мама Мері» Гобран з ініціативи декількох членів конгресу США номінована на здобуття Нобелівської премії миру 2012 року за свою безкорисливу допомогу людям в нетрях Каїра. «Пані Гобран – це жінка, яка невпинно працює і вже послужила тисячам єгиптян, більшість серед – яких діти», – говорить в листі, надісланому на адресу норвезького Нобелівського комітету.

Гобран є засновником організації «Діти Стефана», що діє в Каїрі і ставить собі за мету допомогу сім'ям, що живуть у бідних кварталах Каїра, а також допомагає бідним сільським

рождадам Верхнього Єгипту. Місцеві жителі називають її «Мама Мері» або «Мати Тереза з Каїра».

«Саме завдяки її глибоким релігійним та моральним якостям вдалося створити організацію, яка клопочеться за найзлиденніші і найуразливіші верстви населення Єгипту, що зневірився», – йдеться у листі.

«Діти Стефана» надають допомогу більш ніж 25.000 сімей в Єгипті. Лише у 2010 році вони надали свою посильну допомогу людям через 80 клінік, 80 центрів освіти, 65 таборів та 5 професійних центрів. Їхні проекти також спрямовані на надання медичної та освітньої допомоги бездомним дітям в Каїрі та в інших місцях Єгипту.

Що відбулося з українською ялинкою у Ватикані?

На площі Св. Петра у Ватикані вже немає ані різдвяної ялинки, ані вертепу: ввечері 2 лютого, у празник Стрітєння Господнього за григоріанським календарем, із закінченням Різдяного періоду, вогні у вертепі та освітлення ялинки погасли. Зазвичай їх демонтують протягом наступного дня, але цього року не дозволила цього зробити не-

сподівана хуртовина в Римі, тож ялинка з Карпат, подарована Папі Венедиктові XVI, ще кілька днів тишила прочан сніговими шатами.

Яка ж доля української ялинки? Її корисне служіння не закінчується: ось уже сьомий, з черги, рік Ватикан дарує ялинки, які прикрашають у Різдяний період площу Св. Петра, Римській культурній асоціації, яка за-

безпечує деревиною народних майстрів та ремісників. Після однорічного природного сушіння деревина буде передана майстрам, котрі виготовлять з неї дерев'яні напівфабрикати для дітей, які будуть їх завершувати в школах чи дитячих притулках і дітьми з бідних сімей, – інформує християнський портал КІРІОС.

А от про долю дерев'яних іграшок, які прикрашали саму ялинку, інформує сайт Посольства України при Святому Престолі. Отож, після демонтажу української ялинки дерев'яні іграшки

ручної роботи, які слугували декораціями для різдвяного дерева, будуть передані римській педіатричній лікарні «Vambino Gesù» для дітей, що лікуються у цьому медичному закладі, а також ватиканській організації «Dispensario S.Marta», яка опікується проблемами дітей малоімущих мігрантів. Благодійна акція з передачі іграшок дітям була ініційована Посольством України у Ватикані і стала можливою завдяки співпраці з губернатором держави міста Ватикан. Ці дерев'яні іграшки у вигляді ангелів, птахів та тварин були виготовлені у національному стилі спеціально для оздоблення українських ялинок на площах Св. Петра та Св. Марти у Ватикані.

Барак Обама назвали антихристом

На одному із масових заходів увечері 6 лютого в Лос-Анджелесі промова президента США Барака Обами несподівано була перервана вигуками: «Господь – Ісус Христос, а ти – антихрист!» та «Християнський Бог є єдиним справжнім живим Богом!». Відразу ж натовп, який ще кілька секунд тому голосно сміявся і жартував з президентом, раптом стих, а з обличчя Обами зникла усмішка.

Коли Служба безпеки президента виводила цього чоловіка із зали, він встиг додати, що «[Бог] – Творець неба і Всесвіту», і почав співати пісню «Ісус Христос є Бог!». Незважаючи на спроби натовпу заглушити його крики, президент Обама таки звернувся на нього свою увагу і після того, як його вивели із зали, повернувся до своєї промови.

– Перш за все, – почав Обама, – я

згоден, що Ісус Христос є Господь. Я вірю в це.

За даними «New York Daily News», затриманий президентською службою безпеки Девід Серрано був допитаний і звільнений без пред'явлення якихось звинувачень.

Представник керівника округу Лос-Анджелес Тоні Белл повідомив «Daily News», що Серрано регулярно приходив на засідання округу протягом багатьох років і відомий своїми «довгими, плутаними релігійними заявами й прогнозами землетрусів та апокаліпсису». За словами Белла, «Серрано – не дуже приємний хлопець. Він, зокрема, часто виголошує «викривальні» промови про євреїв, які виглядають дуже антисемітськими. Я не думаю, що він небезпечний, але він потребує допомоги».

Це не перший випадок, коли президента США називають антихристом. За даними минулорічного опитування «Harris Interactive», близько 24% республіканців вважають, що президент Обама справді може бути антихристом.

На честь католицького священика назвали космічний корабель

Європейське космічне агентство назвало свій п'ятий вантажний космічний корабель ім'ям Жоржа Леметра – католицького священика-вченого з Бельгії. Таким чином агентство хоче підкреслити світову значущість о. Жоржа Леметра.

Вантажний космічний корабель створюється найбільшою аерокосмічною компанією в Європі «EADS Astrium». Його довжина – 10,3 метра, а діаметр – 4,5 метра. Космічний апарат буде оснащений російськими системами стикування та дозаправки.

Дата запуску нового корабля поки що не визначена (раніше повідомлялося про 2015 рік). Попередня, четверта «вантажівка», названа на честь Альберта Ейнштейна, має відправитися до Міжнародної космічної станції на початку 2013 року, а третя – у березні 2012 року. Вона отримала ім'я Едуардо Амальді – відомого італійського фізика. Європейські вантажівки можуть достав-

ляти на МКС до 7,6 тонн.

Довідка: Жорж Леметр (фр. Georges Henri Joseph Édouard Lemaître; 1894-1966) – бельгійський католицький священик-єзуїт, астроном і математик, іноді званий також «батьком теорії Великого вибуху» (яка, по суті, науково аргументує божественне походження Всесвіту). Основні праці Леметра в області математики присвячені уявленню групи Лоренца, пов'язаним із релятивістськими хвильовими рівняннями, та алгебрі кватерніонів. Основні праці в релятивістській астрофізиці та космології пов'язані з теорією «Великого вибуху».

Леметр є автором теорії розширення Всесвіту, розробленої ним незалежно від А.Фрідмана. Він першим сформулював залежність між відстанню та швидкістю галактик і запропонував у 1927 році першу оцінку коефіцієнта цієї залежності, відому нині як «постійна Хаббла».

Теорія Леметра про ево-

люцію світу, починаючи з «первісного атома», іронічно була названа «Великим вибухом» Фредом Хойлом в 1949 році. Ця назва – Великий вибух – історично закріпилася в космології. Варто зазначити, що в 1960 році Жорж Леметр був призначений президентом Папської академії наук і обіймав цю посаду до своєї смерті.

За матеріалами «Кіріос» /«Католицький оглядач»

Фідель Кастро хоче повернутись до Церкви

У світових ЗМІ поширюється сенсаційна звістка: кубинський комуністичний диктатор Фідель Кастро намерів повернутись до католицизму.

У 1962 році Фіделя Кастро, охрищеного католика, за переслідування Католицької Церкви було екскомуніковано (виведено зі спільноти Церкви). Проте найближчим часом Кастро повернуть до сакраментального зв'язку з Церквою. Про це ЗМІ офіційно повідомила дочка Фіделя Кастро Аліна Фернандез, яка зараз мешкає в Маямі (США): «Останнім часом батько повернувся до релігії. Наприкінці свого життя він зустрів Ісуса. Але це мене не дивує, адже батько виховувався отцями-єзуїтами, які постійно молилися за його навернення».

Італійське видання «La Repubblica» припускає, що в часі своєї апостольської подорожі до Куби в березні цього року Святійший Отець Венедикт XVI справді може прийняти Фіделя Кастро до повного сопричастя з

Католицькою Церквою.
За матеріалами «Католицького Оглядача»

Після ігор у «вихід із тіла» школяр потрапив до екзорциста

Хула на Бога, крики, неприродні рухи – така поведінка одного з учнів у Красніку (Люблінське воєводство у Польщі) налякала вчителів. Ще в школі за хлопця почав молитися священик, а завершилася справа візитом до фахівця-екзорциста.

Що таке «неприродні рухи»? Хлопчик постійно погойдувався, сидячи за партою. Його завели до кабінету шкільного педагога, і там почалося – блюзнірства, крики чужим голосом, напружені вигинання тіла. Вочевидь ситуація була нетипова...

А за два дні все повторилося. Тільки вже з іншим учнем...

– Це може бути пов'язане з іграми двох хлопчиків: вони бавились у «вихід з тіла», – каже о. Мечислав Пузевич, речник Люблінської курії. Інформацію про такі забави можна легко знайти в інтернеті. Є навіть

інструкції, як стати «живим трупом».

– Історії про дивну поведінку внаслідок таких забав або після вживання наркотиків ми чуємо періодично, але останнім часом їх стало доволі багато, – інформує християнський портал КІРІОС, посилаючись на sredo-ua.org

Про наслідки візиту до екзорциста курія не роз-

повідає, оскільки це, зрештою, таємниця особи.

Ігри у «вихід з тіла» психологам є знані давно. «В цьому немає нічого нового, – каже д-р Іринея Сюдем, психолог з Університету Марії Склодовської-Кюрі. – Скільки ж то разів по телевізору показують кіно про парапсихологічні штуки, а молодь – «експериментує». Однак такі ігри можуть закінчитися трагічно. Я знаю людей, які легковажно прийняли рішення піддатися невідповідній терапії на межі психології, парапсихології і навіть магії. Особисто я був би дуже обережний з такими забавами, бо це може викликати не тільки психічні хвороби, а й смерть», – застерігає д-р Сюдем.

– Загалом у житті загроз набагато більше, ніж тільки те, що в інтернеті, – каже капелан психіатричної клініки Любліна о. Тадеуш Лі-

мінович. – Потрібно лише пам'ятати, що за кожним із таких випадків криється страждання.

На його думку, молодь шукає в інтернеті «кінших світів», бо не хоче мати справи з реальністю. Хтось пережив кризу почуттів або перебуває в депресії. «Підніжок» від злого у світі чимало, і батькам треба бути уважними до своїх дітей.

Ситуацію з парапсихологічними іграми прокоментувала одна з «інтернавок»: «Я пробувала таке виходження з тіла – коли засинала. І це мені вдалося. Але коли я хотіла «повернутися» до свого тіла, то була паралізована: не могла вдихнути повітря, ані поворушитися. Ви навіть не уявляєте, яких зусиль мені коштувало розплющити очі. Ця мить тривала цілу вічність. Більше такого я вже ніколи й нізащо не зроблю».

ХРИСТІЯНИ ЗМУСИЛИ ОБАМУ «ВРЯТУВАТИ ЖИТТЯ ТА ЗАОЩАДИТИ КОШТИ»

На тлі заперечень і протестів представників Католицької Церкви президент США Барак Обама вніс зміни до плану надання всім американським жінкам доступу до протизаплідних засобів. Теологи не погоджувалися з нормою, згідно з якою, всі, без винятку, роботодавці, в т. ч. й пов'язані з Католицькою Церквою, були зобов'язані надавати своїм співробітникам страхівку, що передбачала контрацепцію. Однак тепер співробітниця організації, що мають відношення до Католицької Церкви, в разі необхідності зможуть звертатися за протизаплідними засобами безпосередньо до компаній з медичного страхування, а не до своїх роботодавців, – інформує християнський портал «КІРІОС» з посиланням на UNIAN.

Обама заявив, що нове правило «врятує життя та заощадить кошти».

– Здоров'я будь-якої жінки не повинно залежати від того, хто вона і де працює, – сказав президент США, виступаючи в Білому домі. Тепер університети й лікарні, пов'язані з релігійними організаціями, не будуть зобов'язані субсидувати витрати своїх співробітників з контролю над народжуваністю. Вони також не будуть зобов'язані направляти їх у відповідні медичні установи.

Проти реформи виступають представники Республіканської партії США, які наполягають, що вона надає надмірні повноваження державним структурам і порушує права американців на свободу вибору.

БУМ ПОКЛИКАНЬ ДО СВЯЩЕНСТВА В ІНДОНЕЗІЇ

У Церкві Індонезії – бум покликань. Згідно зі статистичними даними, щороку кількість охочих стати священиками зростає на 15-20 відсотків. Вони проходять навчання спершу у нижчих семінаріях, а після здачі екзамену – у вищих. Особлива увага під час навчання звертається на вивчення латинської та англійської мов, а також Святого Письма.

Як повідомляє Радіо Ватикану, найстарша із нижчих семінарій (названа на честь нідерландського єзуїта св. Петра Канізія) святкує цього року століття від заснування. Вона готова прийняти на навчання 150 кандидатів до священства. На даний час вже 256 осіб виявили бажання вступити, що на 30 більше, ніж минулого року. А в попередні роки кількість кандидатів не перевищувала 200.

За матеріалами «Католицького оглядача»

У ХРАМІ ПЕТРА І ПАВЛА ВІДНАЙШЛИ СТАРОВИННІ ПОХОВАННЯ

У гарнізонному храмі св. Верховних апп. Петра і Павла (м. Львів, вул. Театральна, 11, колишній костел отців-єзуїтів) знайшли крипту. Її помітив настоятель храму о. Степан Сус після одного з Богослужінь, яке відбувалось у церкві. Він випадково, перебуваючи у центральній наві храму, натрапив на шматок плитки, яка під натиском провалилась усередину. Після цього це місце накрили дошками й обгородили. Про цей факт одразу було повідомлено управління охорони історичного середовища Львівської міської ради, яка проведитиме офіційні археологічні дослідження цієї знахідки.

Як припускає настоятель храму, саркофаги у крипті датуються XVII століттям, і в них, правдоподібно, поховані визначні жертводавці цього храму.

ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ «ЗОЛОТИМИ КНИГАМИ ТВЕРЕЗОСТІ» СТІМКО ЗРОСТАЄ

У 2011 році підкомісія УГКЦ «За тверезість життя» започаткувала 75 «Золотих книг тверезості». Завдяки їх поширенню дедалі більше християн зацікавленою чесною тверезості. Так, протягом 2011 року до книг було внесено 8033 присяги. І хоча певна кількість людей протягом року відновлює присягу (складає присягу більше ніж один раз в році, продовжуючи термін її дії), стає очевидним відродження чесноти тверезості серед вірних УГКЦ. У 2010 році в книгах було зареєстровано 1122 присяги.

В ІРЛАНДІЇ ВИКРАДЕНО ЧАСТИНКУ ХРЕСТА, НА ЯКОМУ БУВ РОЗП'ЯТИЙ ІСУС

Одягнені в маски злочинці пограбували абатство Святого Хреста в центральній Ірландії, забравши з собою священну реліквію. Предмет, який викрали злодії, являє собою срібну скриньку, в якій зберігалися два хрести і два темні камені. У центрі був контейнер, який містить частку хреста, на якому, за деякими даними, римляни розп'яли Ісуса Христа.

Також злочинці винесли з пограбованого храму хрест, виготовлений із бронзи та золота, який використовувався під час таїнства Причастя парафіян. За свідченням очевидців, після цього грабіжники вибігли, сіли у позашляховик і поїхали в невідомому напрямку.

Настоятель абатства о. Томас Брін звернувся через ЗМІ до грабіжників з проханням повернути реліквії. За його словами, їх комерційна цінність незначна, а ось духовне значення для християн заледве можна описати.

Телеканал «24 години», УНІАН

Відкриємо серця для Господа

«Я – Світло, а ви не бачите Мене;
Я – Дорога, а ви не їдете за Мною;
Я – Істина, а ви не вірите Мені;
Я – Життя, а ви не шукаєте Мене;
Я – Учитель, а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь, а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог, а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий друг, а ви не любите Мене.
Якщо ви нещасні, то не звинувачуйте Мене».

Тетяна Сторонянська, «Троянди для Данила Паломника»

До написання статті спонукало мене своє особисте пережите, переболіле бачення ексекції та розпинання катакомбної Української Греко-Католицької Церкви, очевидцем і свідком яких я був. Маю моральне право, як християнин, онук підпільного греко-католицького священика о. Романа Чайковського – патріота, поета, по-літв'язня сталінських концтаборів, який, як і сотні інших священиків, поповнив життєносні стовпи Церкви, висловити свої роздуми і міркування, часом і критичні.

Я жив в іншу епоху – епоху безбожництва, морального упадку, нищення Христової віри, храмів. Але Христовий сфінкс стояв та стоїть непохитно і твердо у своїх переконаннях, у вірі своїх предків. Мене і мою родину «славетні» советські органи КДБ всілякими методами і засобами намагалися завербувати. Але це – окрема тема для написання. Аж моторошно стає, якби хтось із нас став на шлях Юди. Бог милував...

Форма з латинської мови означає зовнішність, зовнішній вигляд. Я буду намагатися нікого ні в чому не переконувати, не повчати, не нав'язувати своїх переконань, думок. Це – моє бачення. Тим більше, нікого не звинувачую.

Уже так повелось, що наш галицький люд дуже полюбляє пишність у всьому, обрядовість, форму, особисту продуманість. Це стосується і храму. А чи часто ми задумуємось над нібито банальним запитанням: «Навіщо ми ходимо до церкви?»

Відповідь зрозуміла: «Щоб бути присутнім на Святій Літургії і щиро помолитися». Так. А чи часто ми дякуємо Богові? Нечасто. Переважно ми просимо в Бога, не дякуючи Йому.

Зайшовши до церкви, ми потрапляємо в інший світ, іншу ауру, інше релігійне світобачення, мислення. Так, часом дуже важко сконцентрувати свою думку на Службі Божій, бо є різні перешкоди. Це і запізнення вірян, безпричинне запалення свічок, офіри і замовлення відправ, ходіння по церкві. Це – лишень початок нашої несвідомості, необізнаності. Хоча зараз є безліч повчальної релігійної літератури. На жаль, мало читаємо...

Іноколи початок іде ще з дому. Часом виникає думка: «А навіщо йти до церкви? – я ж позавчора був, минулої неділі був. Тим більше, що надворі холодно, дощ, вітер, а в хаті – тепло, затишно, дружина, на кухні булькають смачно варенички. Яка приємність для душі... А Бог? Та я помолюся вдома, попрошу, щоби все було добре, щоб були всі здорові, щоб був достаток у всьому...» Така наша ментальність.

Форма, форма... А чи задумуємось ми, чи все це Богові потрібно? Офірувати на церкву, але так, щоби всі знали, вихваляли, співаючи «Многая літа»... Чи повзти по бетону (бо всі так роблять) через усю церкву до Великодньої Плащаниці, або тримати величезні багаті прикрашені свічки на Стрітення і безперестанку їх запалювати й гасити, фактично не беручи участі у Святій Літургії...

Згадую Святую Літургію на Стрітення, яку відправляв блаженної пам'яті о. Тарас Олійник з Бразилії. Більшість людей, як звично, усю свою увагу концентрували на запалюванні і гасінні свічок. Отець звернувся до людей і сказав: «Люди, чи ви думаєте, що читання «Апостола» менш вартісне, ніж запалення свічок? Негайно загасіть свічки...»

Мені було прикро за наших вірян. Я тримаю в руках маленьку, виготовлену дідусям, свічку ще з часів підпілля, запаливши її один раз на «Отче наш».

А коли роздавали проскурки

в церкві? Пригадую, як люди кинулися на «дармову», мало не збивши з ніг священика, халапючі, хто скільки може. Деякі священики з-за кордону були шоковані. Це – один із наших проявів дикунства.

Любимо все пишне і багате, у всіх його іпостасях. Наприклад, пасхальні кошики. Не кошички, а кошища! Де наша делікатність, де скромність, вихованість? Ні, позичу, але зроблю пишне весілля! Позичу в сусіда килими, але прийму родичів з-за кордону за вищим ґатунком!

Ми любимо пишність у надмірному прикрашанні церков квітами, іконами і т. п. Це виглядає, як низькопробне полотно художника без смаку і фаховості. А безпричинне встановлення гіпсових фігур, хрестів?

Ми любимо гарно одягнутися. Це добре, але не варто забувати, що до церкви повинні одягатися чисто, скромно і охайно, а не в робочі джинси та короткі спідниці. Одяг, за словами мого покійного дідуся, повинен бути «некрикливим». Як наголював в одному зі своїх послань митрополит Володимир Стернюк, «Церква – це військо, і хочемо ми того, чи ні, але мусимо підчинитися їй – і все!»

Усі ці життєві церковні нюанси мають бути виховною повчальною працею наших священиків. Повсякденно! Щонедільно! Щосвяточно! Щоб люди знали і виконували елементарні, а разом із тим важливі настанови – чому ми прийшли до церкви, як повинні заходити до храму, як маємо поводитися, про що сьогодні мовиться в Апостолі та Євангелії, що сьогодні за свято? Щоб не було таких «знань» на кшталт «медвідь буду валить», «Євангелія про свиней», «ябка святити...».

Особливу увагу священик повинен наголошувати на читанні Апостола: багато людей в цей час нічого не чувають і не розуміють. Поки почнуть сидати, шуміти, то вже й потрібно вставати з лавок...

А зверніть увагу на людей, які причащаються, на їх обличчя. Трагічно-сумні, болісні, нещасні! А чому? Ви ж Бога приймаєте до свого серця! Радуйтеся, веселіться внутрішньо, світліться – зараз Ісусик замешкає у ваших

серцях. З нами Бог!

Це теж роз'яснювальна робота священика.

Ми повинні бути пунктуальні для приходу та відходу з церкви. Фраза «я мушу йти до храму» паралізує мою свідомість. А чому мусиш? Якщо мусиш – то краще не йти. Але в магазин за смаколикми поспішаєш із задоволенням по кілька разів на день...

Ми пишні і в похоронних процесіях, обрядах, формах (масивні дорогі мармурові пам'ятники, інколи неестетичного вигляду, втискають у землю нашу і так грішну душу і тіло). Доходить до сміхотворних казусів і навіть до дикунства (цілування покійників; «а чи покляли Петрові у домовину годинника, капелюха, чи взули у нові мешти?»). А поминальні застілля в барах та ресторанах на сто чоловік і більше – столи гнуться! «Пишнопокійник» того вартий! А якби ми пригостили людей кавою та печивом і від щирого серця помолитися за упокій душі, а решту коштів офірували на дитячий будинок чи на потрібну комусь операцію? Та ви що! А що люди скажуть? А ми що – гірші?

Людоньки, схаменіться – покійнику потрібна молитва і ще раз молитва, а не кількість спожитого і випитого!

А чи часто ми робимо добро, прощаємо одне одному (ох, як тяжко піти першому назустріч!). Чи часто виявляємо милосердя, буваємо у дитбудинках, бодай з коробкою цукерок?

Одного разу задав собі питання: а чи впустив би я переночувати до хати чоловіка-бомжа – хворого, голодного, обіраного, вошивого? Мій внутрішній голос завагався. Так, щось би дав. Можливо, сказав би: «Іди». Хоча, можливо, і пожертвував би щось і не дав людині загинути... А покої в наших людей дуже пишні. До речі, мій прадід – о. Василь – сповідав людей у часи епідемії тифу, захворів і помер від хвороби. Ось де проявляється милосердя...

А чи часто ви звертаєте увагу, як люди роблять на собі знак хреста? Зі сторони це виглядає як відганяння мух. А Богові потрібен правдивий, правильний хрест – знак хреста. І не частий...

Наше життя – олівець: написав і зламався. Життя – це двері: входиш і переходиш через кімнату, а далі – в інші двері – кінцеві. Оця мить переходу між дверима і є життям.

Богові потрібне наше щире серце, праведні вчинки, милосердя. Віра, Надія, Любов. І любов до ближнього.

Більше дякуймо Богові, ніж просимо. Він усе бачить і все чує. Не акцентуймо свою увагу на формі, зовнішності: а чому хрест у православних такий, а в нас – такий (не має поперечини)? Всьому є своє пояснення, але слід читати релігійну літературу.

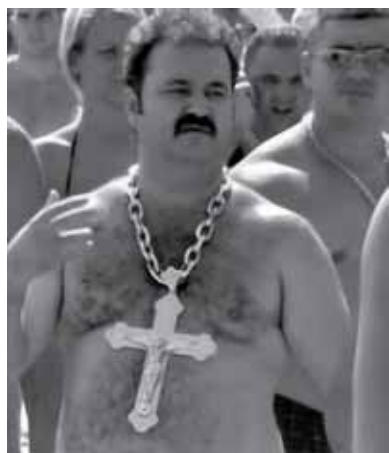
Відкиньмо нікому непотрібну придуману форму нашого буття, відкиньмо ворота Господеві до на-ших сердець, щоб наші душі очистилися і оновились від усіляких повсякденних спокус, щоб ми йшли дорогою Правди, Мудрості, Віри, Надії, Любові і Божого милосердя. І щоб цією дорогою вели нас правдиві душпастирі – посередники між нами і Богом.

Я бачив і знав багатьох підпільних греко-католицьких священиків і знаєте, на що звернув увагу? На їхні обличчя – з випроміненням святості, смирення, мудрості, доброти, милосердя та аристократизму духа.

Отож, духовно збагачуймо себе, відкидаймо від себе придумані нами ж такі життєві форми та стереотипи, відкриваймо свої серця і повсякденно дякуймо Господу у своїх щирих молитвах. А Бог нам воздасть сторицею.

Данило ЧАЙКОВСЬКИЙ

Християнство «не відповідає тим, які вважають себе християнами», – результати опитування

Опитування, проведене «Ipsos Mori», показало, що лише невелика частина людей, які називають себе християнами, читає Біблію і молиться. Згідно з даними дослідження, більшість людей у Британії, які декларують себе християнами, мають низький рівень обізнаності, коли йдеться про практичну віру. Опитування також виявило, що лише кожен десятий християнин шукає для

себе духовного проводу.

На питання, чому вони вважають себе християнами, менше третини (28%) послалися на особисту віру в християнське вчення. Як випливає з результатів дослідження, люди більш схильні вважати себе християнами через те, що вони були охрищені або наречені у певній релігії (72%), або тому, що цю релігію сповідували їхні батьки (38%), – повідомляє християнський портал KIPIOC.

На запитання, чому вони назвалися християнами під час перепису 2011 року, лише троє з десяти чоловік (31%) відповіли, що причина цього – їхнє щире прагнення дотримуватися християнського віросповідання, а чотири з десяти (41%) сказали, що вони просто хочуть бути хорошими людьми і пов'язують це з християнством.

На запитання, де вони шукають керівництва в тому, що

є правильним, а що ні, лише одна людина з десяти дала відповідь – «в релігійному вченні або віруваннях», а більше половини (54%) вважають за краще застосовувати своє внутрішнє почуття моральності. Половина опитаних не вважає себе релігійними, а менше однієї третини (30%) заявили, що мають сильні релігійні переконання. Коли мова зайшла про основу християнської віри – воскресіння Христа, то лише третина (32%) сказала, що вірить у фізичне воскресіння Христа. Майже кожен п'ятий (18%) визнав, що він вірить у воскресіння лише в духовному сенсі, а половина (49%) сказали, що не думають про Ісуса як про Сина Божого; кожен же 25-ий (4%) сказав, що взагалі сумнівається в Його існуванні.

На запитання, що для них особисто означає бути християнином, 40% відповіли: «Я на-

магаюся бути гарною людиною», а трохи більше чверті опитаних (26%) обрали відповідь «я так вихований». Майже кожен шостий (16%) вибрав твердження «я прийняв Ісуса як мого Господа і Спасителя», а помітно менше, ніж кожен десятий (7%), вибрав відповідь: «Я вірю у вчення Ісуса».

Присвячення часу таким християнським справам, як молитва і читання Біблії, серед респондентів є також неоднорідним. 60% сказали, що не читали самостійно навіть частини Біблії щонайменше рік, а 37% визнали, що вони ніколи або практично ніколи не молилися поза церковним богослужінням. Близько двох третин (64%) не змогли визначити Євангеліє від Матея як першу книгу Нового Завіту серед запропонованих чотирьох варіантів відповіді. Дослідження також вказує на брак віри в дію молитви, оскільки лише чверть

опитаних (26%) заявили, що справді вірять у силу молитви. Кожен п'ятий (21%) сказав, що або він не вірить в неї повністю або не вірить зовсім.

Було також продемонстровано відкритість стосовно нехристиянських вірувань, позаяк 27% сказали, що вірять в астрологію та реінкарнацію.

Опитування торкнулося і відвідування храму, після чого з'ясувалося, що, крім особливих випадків (як, скажімо, одруження, хрищення і похорон), майже половина (49%) респондентів не відвідували церкви за останні 12 місяців.

Автор книги «Зваблювання Богом» професор Річард Докінс заявив, що ці результати стали ознакою того, що християнство «дуже сильно не відповідає тим людям, які все ще вважають себе християнами».

БАГАТСТВА ПАТРІАРХА КІРІЛА: ЯК ГЛАВА РПЦ КАПІТАЛИ ЗАРОВАЛЯВ

Патріарх Московський і всієї Русі Кіріл у дев'яності роки часу даремно не гаяв: у його професійній скарбниці – організація тютюнового, нафтового, автомобільного та харчового бізнесу. За різними підрахунками, вся ця бурхлива діяльність принесла главі РПЦ капітали в 1,5-4 млрд доларів. Тепер у розпорядженні патріарха – квартира в знаменитому «Будинку на набережній», годинник «Breguet» вартістю близько 30 тисяч євро, палаци в Переделкіно та Геленджіку, а також особистий авіапарк.

Компромат на патріарха Московського і всієї Русі Кіріла (в миру – Владіміра Михайловича Гундяєва) опублікувала на своїх сторінках «Нова газета». За її даними, в 90-х глава РПЦ, будучи скромним керівником Відділу зовнішніх церковних зв'язків (ВЗЦЗ МП), активно займався бізнесом, завдяки чому нажив собі статок у декілька мільярдів. І не рублів, а доларів.

КІРІЛ ТЮТЮНОВИЙ

Починалася бізнес-кар'єра патріарха в 1993 році. Тоді за участю Московської патріархії виникла фінансово-торгівельна група «Ника», віце-президентом якої став протосерей Владімір Веріґа – комерційний директор ВЗЦЗ МП. Через рік при уряді РФ та одночасно в ВЗЦЗ з'явилися дві комісії з гуманітарної допомоги: перша вирішувала, яку допомогу можна звільнити від податків та акцизів, а друга – ввозила цю допомогу по церковних каналах і продавала комерційним структурам. Таким чином, велика частина допомоги, звільненої від податків, поширювалася через звичайну торговельну мережу за звичайними ринковими цінами.

Цим каналом лише в 1996 році ВЗЦЗ було введено до Росії близько 8 мільярдів сигарет (дані урядової комісії з гуманітарної допомоги). Це завдало серйозних збитків «тютюновим королям» того часу, які вимушені були сплачувати мита й акцизи і тому програвали в конкурентній боротьбі ВЗЦЗ МП. Як стверджує доктор історичних наук Сергій Бичков, який опублікував декілька статей про тютюновий бізнес патріарха, коли Кіріл вирішив вийти з цього бізнесу, на митних складах залишилося «церковних» сигарет більш ніж на 50 млн доларів. Під час кримінальної війни за ці сигарети був убитий, зокрема, якийсь Дзень – помічник депутата Жиріновського.

А ось лист Державного митного комітету РФ на адресу Московського митного управління від 8 лютого 1997 року, що стосується «церковних»

сигарет: «У зв'язку зі зверненням Комісії з питань міжнародної гуманітарної і технічної допомоги при Уряді РФ і рішенням голови Уряду від 29.01.1997 за № ВЧ-П22/38 дозволяю провадження митного оформлення тютюнових виробів в установленому порядку зі сплатою лише акцизного збору, що надійшли на митну територію до 01.01.97, згідно з рішенням вищеназваної Комісії».

Ось, власне, з тих пір і закріпився за митрополитом Кірілом новий титул – «Тютюновий», пише «Нова газета», уточнюючи при цьому, що зараз його так уже не титулюють. Тепер патріарха прийнято називати «Лижняр» – з легкої руки православних блогерів, які звернули увагу на величезне значення в житті і діяльності Кіріла його захоплення гірськими лижами (це захоплення обслуговують вілла в Швейцарії та особистий літак, а на Червоній Галявині воно допомагає закріплювати неформальні стосунки з сильними світу цього).

До речі, сам Кіріл якимось спробував виправдати свою участь у тютюновому бізнесі: «Люди, які цим займалися, не знали, що ж робити: спалити ці сигарети чи відправити їх назад? Ми звернулися до уряду, і він виніс ухвалу: визнати це гуманітарним вантажем і надати можливість реалізувати його». Представники уряду категорично спростували цю інформацію, після чого патріарх Алексій II ліквідував комісію ВЗЦЗ МП і створив нову Комісію РПЦ МП з питань гуманітарної допомоги на чолі з єпископом Алексієм (Фроловим).

КІРІЛ НАФТОВИЙ

Окрім згаданого фонду «Ника», ВЗЦЗ МП виступив засновником комерційного банку «Пересвет», АТ «Міжнародне економічне співробітництво» (МЕС), АТ «Вільне народне телебачення» (СНТ) та низки інших структур. Найприбутковішим бізнесом Кіріла після 1996 року став експорт нафти по лінії МЕС, звільнений на прохання Алексія II від митних зборів. Кіріла в МЕСі представляв єпископ Віктор (Пянков), який нині проживає як приватна особа у США. Щорічний обіг компанії склав у 1997 році близько 2 млрд доларів.

Зважаючи на закритість цієї інформації, зараз важко зрозуміти, чи продовжує Кіріл брати участь у нафтовому бізнесі, проте є один вельми красномовний факт: за декілька днів до початку військової операції США проти Саддама Хусейна до Іраку літав заступник Кіріла єпископ Феодан (Ашурков).

КІРІЛ МОРСЬКИЙ

У 2000 році отримали розголос повідомлення про спроби митрополита Кіріла вклинитися на ринок морських біоресурсів (ікра, краби, морепродукти) – відповідні урядові структури виділили заснованій ієрархом фірмі (АТ «Регион») квоти на вилов камчатського краба і креветок (загальний об'єм – понад 4 тис. тонн). За відомостями журналістів Калінінграда, митрополит Кіріл, як правлячий архиєрей єпархії РПЦ МП в Калінінградській області, брав участь в автомобільному СП в Калінінграді. Характерно, що,

Ще один атрибут розкоші, який став предметом широкого обговорення, – годинник «Breguet» вартістю близько 30 тисяч євро, який зазримували на лівій руці патріарха поряд з чернечими чотками українські журналісти. Сталося це наступного дня після того, як Кіріл високопарно віщав у прямому ефірі головних українських телеканалів: «Дуже важливо навчитися християнській аскезі. Аскеза – це здатність регулювати свої потреби. Це перемога людини над похотями, над пристрастями, над інстинктом. І важливо, аби цією якістю володіли і

«Будинок на набережній». За традицією, з 30-х років минулого сторіччя тут у розкішних апартаментах мешкає московська номенклатура. Тепер тут придбав житло і громадянин Гундяєв.

навіть ставши патріархом, Кіріл не призначив на катедрі Калінінграда нового єпархіального архиєрея, залишивши її під своїм прямим управлінням.

КІРІЛ РОЗКІШНИЙ

У 2004 році науковий співробітник Центру досліджень тіньової економіки при РГГУ Ніколай Мітрохін випустив монографію про тіньову економічну діяльність РПЦ МП. Вартість активів, які контролював митрополит Кіріл, оцінюється у цій роботі в 1,5 млрд доларів. Через два роки журналісти «Московских новостей» спробували перерахувати активи глави церковного МЗС і дійшли висновку, що вони налічують вже 4 млрд доларів. А за інформацією «The New Times», у 2002 році митрополит Кіріл купив пентхаус у «Будинку на набережній» з видом на храм Христа-Спасителя. Це, до речі, «єдина квартира

багаті, і бідні».

«Притчею во язицех» стали і розкішні кортежі патріарха Кіріла, і послуги охорони з ФСО, якими він користується. У Москві, коли їде патріарх, переक्रиваються всі вулиці на його шляху, що, природно, викликає масове обурення автовласників. В Україні ж півкілометрові кортежі Кіріла взагалі шокували тамтешніх мешканців: у сусідній країні навіть президент їздить набагато скромніше. Треба, правда, віддати належне Кірілу: для офіційних візитів він фрахтує літаки компанії «Трансаеро», а особистим авіапарком користується лише в особистих цілях.

Окрема і майже невичерпна тема – палаци та резиденції патріарха. Кіріл прагне і в цій справі не відставати від перших осіб держави. Його постійною житловою резиденцією вважався новозбудований

Геленджик. Один з палаців-дач патріарха Кіріла. (Фото екологічної вахти Північного Кавказу).

палац в Переделкіно, заради якого знесли декілька будинків місцевих жителів. З вікон електричок кийського напрямку він виглядає як великий росій-

ський терем – на кшталт Теремного палацу в Кремлі. Однак Кірілу не подобається там жити: спокою завдає залізниця, що проходить неподалік. Тому нинішній патріарх розпорядився заново облаштувати палац в Даниловому монастирі, який і перед тим не виглядав бідно. Не обійшлося без скандалів і будівництво патріаршого палацу в Геленджіку, який викликав обурення насамперед у місцевих екологів.

Роспотребнадзора, згідно з яким, на території «духовно-культурного центру» фактів незаконної вирубки зафіксовано не було. Екологи, у свою чергу, вказують на той факт, що документ був складений у грудні 2010 року – тобто через декілька років після знищення лісу.

КІРІЛ СКАНДАЛЬНИЙ

Вперше скандал довкола геленджицької дачі патріарха спалахнув рік тому, коли активісти «Екологічної вахти» з Північного Кавказу проникли на територію об'єкта, що будується. Під час огляду вони з'ясували, що триметровою огорожею обгороджено не менше 10 га унікального лісу, а в центрі знаходиться дивна «па-

лаца» – найрозкішніша з яхт у Росії належить патріархові Кірілу. Вартість судна складає 4.000.000 доларів. Яхта стоїть на причалі біля Нікольського скиту Валаамського архіпелагу, поруч з Валаамською резиденцією Патріарха.

Та якщо дерева згоріли у вогні, то виплати компенсації можна уникнути. На початку 2011 року в пресі з'явилися дані, що об'єкт РПЦ, який будується під Геленджіком, це не що інше, як дача для Патріарха Московського і всієї Русі Кіріла. Проте інформаційний відділ Московського патріархату ці аргументи спростував, заявивши, що на цьому місці зводиться духовний центр Російської православної Церкви на півдні Росії – разом з уже наявними центрами в Москві та Санкт-Петербурзі.

В РПЦ поспішили спростувати аргументи «зелених». Московський патріархат послався на акт

За матеріалами «Новой газеты», архіву Ru_Compromat

БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ЧОЛОВІКИ:

33) група «Н»: ОЛЕГ. Українець, греко-католик, 29.09.1973 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 68 кг.; очі – голубі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – порядність, чесність, акуратність, відповідальність; захоплення, інтереси: – здоровий спосіб життя, заняття спортом, читання; (11) – доброзичлива, чуйна, врівноважена; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – товаровознавець; (15) – матер. незалежний, проживаю з мамою комфортно; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-46-26.

34) група «Б»: МИРОН. Українець, греко-католик, 25.12.1965 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 78 кг.; очі – голубі; волосся – темне з сивиною; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – хороша дівчина до 35-и років; (12) – так; (13) – 2,5 роки; (14) – отримав церковне уневаження подружжя; мета знайомства: – дружні стосунки, створення сім'ї; професія: – інженер-будівельник; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(063)-174-27-50.

35) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 09.11.1971 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 68 кг.; очі – зелені; волосся – шатен; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – вірний, простий, доброзичливий; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добра і чесна дівчина; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – спеціально-технічна; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(068)-502-95-09.

36) група «Н»: МИКОЛА. Українець, греко-католик, 20.12.1975 р.н.; ріст – 177 см.; вага – 72 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, щирий, працьовитий; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, психологія; (11) – добра, чесна, без ш/з, не схильна до повноти; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота в будівельній галузі; (15) – матер. незалежний, житлово – частково; (16) – народився: – м. Львів; проживаю: – м. Дубляни; контакт. тел.: +3-(096)-369-56-87.

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – щирий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, щира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см., можливо: розлучена, ЦУП (церк. уневаж. подр.), із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – краєзнавство, історія, нумізmatика; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

40) група «Б»: ФРАНИК. Українець, християнин, 04.02.1941 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 67 кг.; очі – (-); волосся – (-); (7) – середній; (8) – знайдіть; (10) – працьовитий, рухливий, люблю спорт; захоплення, інтереси: – збудував хату, займаюсь репетиторством по математиці і фізиці; (11) – вік 61-66 р., вага < 80 кг., ріст < 170 см.; (12) – (-); (13) – 14 місяців; (14) – вдівець; мета знайомства: – створення сім'ї; (15) – 2 незалежні доньки, 4 внуки, всі живуть окремо; професія: – інженер-радіст, пенсіонер; (17) – матер. та житлово незалежний, проживаю сам; (18) – Львівська обл., Винники; контакт. тел.: +3-(067)-852-80-58.

41) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 31.05.1984 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – сірі; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, цілеспрямований; захоплення, інтереси: – мистецтво, подорожі; (11) – відверта, повага до чоловіка; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – зварювальник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-81-45.

43) група «Б»: МИХАЙЛО. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневаження подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.

44) група «Н»: БОГДАН. Українець, греко-католик, 19.10.1975 р.н.; ріст – 161 см.; вага – 79 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, врівноважений; захоплення, інтереси: – флористика, подорожі, соціальна активність; (11) – взаєморозуміння; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, тимчасово не працюю; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львів-Винники; контакт. тел.: +3-(096)-476-63-28;

ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

“НАША ДРУЖНА РОДИНА”

Нехай Вам всім пощастить!

1) Всіх читачів газети «Мета», яких зацікавила діяльність християнського Клубу знайомств «Наша дружна родина» і які бажають, особисто для себе, більш детальніше ознайомитися із концепцією діяльності КЗНДР при газеті «Мета», з особливостями роботи даного Клубу, з побажаннями і рекомендаціями координатора КЗНДР по співпраці з дописувачами – запрошую звертатися до координатора християнського Клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета» Олександра РОМАНЮКА за тел.: 8-(032)-226-43-97 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

2) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета» потрібно вложити: а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО - 325365; код отримувача - 2195527115; р/р - 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

3) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які

розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський Клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Клуб знайомств, координатору, редакція газети «Мета», площа св. Юра, 5, м. Львів Україна, 79000 Координатор КЗНДР Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневаженням їх попереднього подружжя; б) вдівців та вдів;

2) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

3) До друку в газету не допускаються

оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;

- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної «Пам'ятки...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкета...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неухважність надсилають кошти на інший рахунок;

- надсилають інформацію про себе листом на бланках не встановленої у Клубі форми і т.п. Будьте уважні!

4) Для розміщення анкети в черговому номері газети «МЕТА» прохання заповнені анкети разом із копією квитанції про оплату коштів надсилати в редакцію не пізніше, аніж до кінця кожного місяця.

ЖІНКИ:

62) група «Н»: ЯРОСЛАВА. Українка, християнка, 20.09.1960 р.н.; ріст – 167 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, доброзичлива; захоплення, інтереси: – люблю куховарити, подорожувати, читати; (11) – добрий, забезпечений житлом та матеріально, львів'янин; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працюю; (15) – матеріально забезпечена; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-395-58-48.

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-русьве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелігентний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

64) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 17.11.1958 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – серйозний, працьовитий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – повар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-570-56-22.

65) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення, інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, побожність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

66) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 10.06.1988 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 70 кг.; очі – голубі; волосся – темно-русьве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальна, працелюбна, весела; захоплення, інтереси: – різносторонні; (11) – надійний, працьовитий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – тов. стосунки, створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-437-59-45.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійність, відповідальність, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – краєзнавство, подорожі, фото/

відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-507-03-18.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелігентний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працьовита, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплення, інтереси: – спорт, музика, подорожі; (11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працьовитий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВІТЛАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працелюбна, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр, читання, подорожі; (11) – працьовитий, надійний, щоби не пив і не курив; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працює продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Буський р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний;

(8) – не маю; (10) – працьовитість; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. незалежна, проживаю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

78) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – література, музика, подорожі, спілкування; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-613-65-17.

79) група «Б»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 23.04.1984 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, товариська, доброзичлива; захоплення, інтереси: – активний відпочинок, подорожі, рукоділля, читання книг; (11) – без шкідливих звичок, добрий, врівноважений; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – дітей не маю; професія: – HR-менеджер; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-49-28.

СТАТЕВІСТЬ — ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ СЕКС!

Сфера статевої включає в себе багато чого і не зводиться виключно до сексуального задоволення. Ось, наприклад, цікаві роздуми киянки Ірини Абрамсон. Вони виникли з питання, чи годиться годувати груддю немовля у присутності старшої дитини-підлітка.

Показуючи процес годування груддю підліткови, ми подаємо йому цим дуже багато інформації — стосовно догляду за маленькими дітьми, стосовно статусу матерів у суспільстві, стосовно ролі та значення жіночих грудей тощо.

...Мені пощастило: ще в чотирирічному віці я побачила, як мама годувала мою молодшу сестру. А це прищепило мені думку: поперше, дітей годують груддю; по-друге, у жінок груди для того, щоб годувати дітей. Правда, з часом я забула все це, бо більше не бачила таких, хто би так годував. І ось знову таке «побачила» у віці 24-25 років, перебуваючи на курорті.

Слово «побачила» — пишу в лапках, бо пам'ятаю лише, що вона кілька разів на день знічено відходила у напівтемряву спальні з глухими шторами, бо — «треба погодувати дитину». Вигляд у неї під час такого зізнання був такий, немовби її змушували вголос промовити, що необхідно змінити тампон. На лижах вона з нами не каталась — розважався її чоловік, а вона весь тиждень просиділа в будиночку.

Після цього випадку материнство (або, принаймні, материнство з маленькими дітьми) у моїй свідомості почало асоціюватися з чимось соромітним. До того ж, свої груди я на той час навчилася оцінювати з точки зору сексуальної привабливості:

«Мадонна Літта» (1490-1491) — картина італійського художника Леонардо да Вінчі.

як вони виглядають, коли я в футболці? А у светрі? Вони великі? Маленькі? На них хтось дивиться?..

Отже, яку інформацію отримує неявно підліток про годування та догляд за немовлятами в нашій сучасній культурі?

Годування груддю живого немовляти живою жіною підліток у нашій культурі, швидше за все, не побачить ніколи: ні по телевізору, ні на фотографіях у журналах, ні на рекламних щитах чи на розмальованому транспорті. Зате він бачить багато зображень немовляти з пляшечкою в руках або соскою в роті. Зображення немовляти з пляшечкою вміщують навіть на обкладинки книжок про грудне вигодовування... Усміхнена мама, яка годує немовля з пляшечки, — це

монолітний образ.

Насправді ж годувати груддю в присутності підлітка — життєво важливо. Задля того, щоби хоч якось в океані інформації довкола школяра з'явився ще й образ годування маленької дитини. Бо зачіпати цю тему вперше у кабінеті гінеколога на 4-му місяці вагітності вже фактично немає сенсу.

А яку інформацію неявно отримує підліток про статус матерів у нашій культурі?

Мати з маленькою дитиною — це майже парія. Їх видно головню в «резерваціях». Ні, звичайно, на вулицях міст не бракує красунь на високих підборах і з діловими сумками, за кермом автомобіля по дорозі на роботу — і немає сумнівів, що у багатьох із них у садочку залишилося дитя. Але в гро-

мадському місці, на публіці, ці жінки виступають не як матері. Матерями вони стають, лише переступивши поріг свого дому або на дитячому майданчику («в резервації»). Жінці з маленькою дитиною часто «не місце» у ресторані, де її годування або пхикання маляти може потривожити «справжніх людей». Її не видно там, де люди збираються на відпочинок, бо жінка з немовлям їм заважає. Підліток неусвідомлено вбирає в себе розуміння того, що, народивши дитину, жінка вилучається з суспільства.

Тож яку інформацію про роль і значення жіночих грудей отримує підліток implicitly, неявно в нашій культурі?

Зображення грудей можна зустріти часто: хто освічений, той бачив античні скульптури, а хто воліє сидіти перед телевізором — бачить рекламу: декольте, мокрі футболки, мінімалістичні купальники тощо. У жіночих журналах — повно порад, як зробити, аби груди виглядали звабливо, а в інтернеті — ролики про операції зі збільшення грудей. В усіх цих контекстах інформаційний посил один: груди існують для того, щоб викликати у когось сексуальне збудження.

Підліткам — хлопчикам однаковою мірою, як і дівчаткам — обов'язково потрібно бачити жіночі груди, які належать самій жінці, а не є засобом для задоволення сторонньої людини. Їм потрібно бачити, яку роль виконують груди у житті матері маленької дитини. Їм необхідно розуміти, що годування груддю — це не недотепне притискання невинного немовляти до чиеїсь сексуальної іграшки, а частина життя жінки в її власному тілі.

CREDO

ТЕОДОР РОМЖА: ЄПИСКОП-МУЧЕНИК

У таких умовах 24 вересня 1944-го єпископом Мукачівської єпархії призначено Теодора Ромжу. До сьогодні можна сперечатися, чому Рим обрав саме його. Адже Ромжі було лише 33 роки, і на той час він був наймолодшим єпископом у всій Вселенській Церкві. Наймолодшим він був і серед запропонованих кандидатур.

Історики Церкви наголошують на тому, що Ромжа мав добру ватиканську підготовку, був політично нейтральним і практично невідомим, себто за ним не було жодного негативу, який могла би виставити як компромат нова влада. Але головним, можливо, було те, що Ромжа готувався до місіонерської роботи саме в Росії. Йому була добре знайома не лише російська мова, культура, духовність, а й особливості російської ментальності, політичної ситуації. Про це яскраво свідчить той факт, що, ставши єпископом, ще до приходу советів він негласно висвячує в єпископи каноніка Олександра Хіру та ще кількох священників. Тобто готує їх до роботи в підпіллі.

Ще 1939 року, коли кордон СРСР проліг по Карпатах, він написав ректору «Руссікуму»: «Як ви дивитесь на близькість радянського кордону? Адже він, здається, лише за 60 кілометрів від Ужгорода. Тут говорять усяке. Але нехай буде, що буде! Адже моя ціль — апостольська робота серед них. Нікуди тікати не буду. І що за біда, як в'ють: умерти за Христа — значить вічно жити».

Із 1944-го Теодор Ромжа отримав так довго плекану місіонерську стежу — став єпископом за безбожного комуністичного режиму. Попервах очевидних сутичок не виникало: тривала війна, влада була зайнята облаштуванням нового життя. Питання Греко-католицької Церкви не було першою чергою. Більшість закарпатців були глибоко віруючими людьми і належали саме до греко-католиків. Тому викликати релігійне невдоволення серед них у той час, коли треба агітувати за новий лад, було вкрай нерозумним. У свою чергу, Церква на чолі з Ромжею демонструє лояльність до влади.

Теодор Ромжа завжди відзначався аполітичністю. Для нього віра в Бога ніколи не була сумісною з політичними інтригами. За нових умов це стало доктриною Мукачівської греко-католицької єпархії, котра обрала політику невтручання в історичні процеси, що відбувалися на її очах. Очевидно, керівництво розуміло, що будь-який відвертий супротив лише розв'яже руки її ворогам.

Доля греко-католиків Галичини у 1939-1941 роках не залишала сумнівів у тому, що атеїстично-православна Москва не толеруватиме Католицької Церкви. Тому коли Теодорові Ромжі пропонують підписати Маніфест про возз'єднання Закарпаття з Україною, він відповідає: «Маніфест є політичним документом, а єпископ не повинен займатися політикою».

Впливли на поверхню і старі міжконфесійні суперечки. Побувавши у Москві й отримавши благословення Московського патріарха, православні вірники починають наступ на греко-католицькі храми. Їхню самовпевненість посилює позиція влади, в якій переважають комуністи і русофіли, котрі явно симпатизують православ'ю.

У таких умовах єпископ провадить енергійну діяльність. Двічі зустрічається з головою Народної Ради Закарпатської України Іваном Туряницею. Домагається звільнення заарештованих священників. Навесні вирушає в архиєрейську подорож, відвідуючи парафії Хустського, Виноградівського та Іршавського районів.

(Далі - у наступному числі «Мети») Олександр ГАВРОШ, «Український тиждень»

Порнографія знищує насолоду

Якщо ти часто переглядаєш порнографічні матеріали, твоє сексуальне життя може виявитися великим розчаруванням, — застерігають сексологи на сторінках «India Times». Посилене виробництво дофаміну, викликане перегляданням порнографії, робить так, що для чоловіків стає неможливим досягнути задоволення під час нормальної фізичної близькості. Висока концентрація цієї хімічної сполуки робить

мозок нечутливим до його нормального рівня — такого, що виникає зазвичай під час статевого зв'язку. Люди, які переглядають порнографічні зображення, мусять знаходити якісь екстремальні збудники, щоби відчувати приємність за нормальних обставин.

«India Times» наводить історію 31-річного чоловіка. Той розповідає, що ще підлітком переглядав порнографічні матеріали в інтернеті. А коли одружився — виявилось, що перегляд порнографії для нього кращий від подружньої близькості з жінкою.

Сексолог Дхананджай Гамбхіре звертає увагу, що порнографія не показує натурального сексу, а

лише подає глядачам картинку, завдання яких — тільки викликати збудження. А це може призвести до багатьох розчарувань у реальному житті.

Доктор Гамбхіре переконує: єдиний метод лікування залежності від порнографії — це триматися далеко від усіх її джерел.

Автор досліджень шкідливості впливу порнографії на статево життя — журналіст Памела Пол. Результати досліджень вона опублікувала в книжці «Pornified» (можна перекласти як «порносфера»), що викликає резонанс у США. Журналістка описує, як жінки, чоловіки і навіть діти впадають у залежність від порнографії. Вона звертає увагу на

Ілюстрація художника газети «Нью Йорк Таймс» Віктора Коєна до книжки Памели Пол «Pornified».

ганебну роль інтернету в цій сфері, оскільки саме у Всесвітній мережі доступ до порнографії найлегший, дешевий та анонімний. Памела Пол додає, що сьогодні на небезпеку контакту з порнографією наражаються діти щораз

то молодшого віку. Водночас у мережі зростає і попит на дитячу порнографію.

З боку ліберальних кіл Америки книжка Памели Пол не здодала добрих відгуків.

За матеріалами: «Gość Niedzielny»

НА ПИТАННЯ ЧИТАЧІВ ВІДПОВІДАЄ РОСІЙСЬКА СЛУЖБА «РАДІО ВАТИКАНУ»

Чи правда, що Бог любить мене?

Питання: Чи правда, що Бог любить мене, навіть якщо я недостойна Його любові? Я постійно згадую про тяжкі гріхи, з яких мені довелося сповідатися. Бог настільки чистий і святий, що, мені здається, Він не зможе пробачити мені їх. Він вміє читати в серці, а значить, бачить, чого я хочу, але я не можу бути Його образом. Чи правда, що Він любить мене таку, якою я є? Чи бачить Він бажання мого серця? У своєму житті я не зробила нічого особливого, і все одно іноді буває дуже важко...

Відповідь: Ніхто з нас не заслужив любові Господа. По-перше, тому, що Його любов до нас абсолютно безкорислива, а, по-друге, через наші гріхи. Автор запитання пише: «Я постійно згадую про тяжкі гріхи, з яких мені довелося сповідатися». Це нагадує слова царя Давида з 50-го псалма: «Гріх мій завжди передо мною».

Свята Тереза Авільська писала, що немає більш жорстокої смерті, аніж смерть у свідомості, що ти образив Господа. Ця свята досягла високих ступенів пізнання Бога та Його благодаті, і, тим не менше, її тривожила пам'ять про нанесені Йому образи і про свою невдячність Богові. Спогад про наші гріхи допомагає нам залишатися у смиренні і спонукає до добрих вчинків.

Чи любить нас Бог такими, якими ми є, з нашими гріхами? Звичайно ж. Він любить нас, але не наші гріхи. Гріхи – це справжнє зло, яке безпосередньо чи опосередковано породжує безліч страждань у світі. Але Бог любить нас тому, що ми – Його створіння і Його діти. Він любить нас тим більше, що ми слабкі, вразливі, схильні до споку. Його любов – не абстрактне почуття, а вилиття дарів і милосердя для нашого спасіння, якими Він позбавляє нас від того, що приносить нещастя.

Господь не тільки бачить наші бажання, але Він сам їх і пробуджує. Святий Павло пише: «Бог викликає в вас і хотіння, і діяння за своїм уподобанням» (Фил. 2, 13). І ще: «Бог один і той самий, який усе в усіх робить» (1 Кор. 12, 6). Іноді ми вживаємо вислів: «Бог винагородив за те чи інше». Але було б правильніше говорити, що Він винагороджує Свої справи, як стверджував блаженний Августин.

«У своєму житті я не зробила нічого особливого», – пише автор. Наше життя як таке – це всього лише мить. Але коли в неї входить Бог і живе в ньому Своєю благодаттю, Він надає життю вимір вічності. І те мале, що ми робимо з любові до Бога, залишається для Нього навечно.

Від кого походять люди?

Питання: З дитинства нас вчили, що первородний гріх – це непослух Богові двох перших людських істот, і після цього все людське потомство втратило первісну благодать, з'явилася смерть, розбещеність, гріхи. Але недавно вчитель сказав, що ніякого Адама не було («Адам» означає «людина», тобто він нібито представляє всіх людей), а історію створення світу потрібно пристосувати до теорії еволюції, додавши, що саме Бог «керує» процесом еволюції. І нібито первородний гріх полягав не в первісному непослуху Богові, а в схильності до гріха, присутнього в самій людській природі. Хотілося б дізнатися: коли в катехизмі йдеться про «прабатьків», то мається на увазі конкретний Адам і конкретна Єва, чи якась «перша людська спільнота»? Чи є істиною віри те, що людство походить від однієї пари, або ж можна вважати, що воно виникло від певної кількості пар?

Відповідь: Справді, слово «Адам» означає «людина». Але з цього не можна робити висновку, що на початку була ціла спільнота людей і, що більше, вони не походять від одного й того самого кореня. Зі священного тексту очевидно, що Бог говорить з однією конкретною людиною, точніше, з двома – адже Він звертається також до Єви. Бог говорив до обох наших прабатьків.

Що стосується істини віри про походження людства, то треба спочатку визначити, що означає саме цей термін – «істина віри». Зазвичай він стосується догматів, хоча це зовсім не означає, що з тих питань, які не зараховані до догматів, можуть існувати які завгодно судження. Тут потрібно згадати про те, що таке «безпомилкове віровчення». Воно існує в двох сенсах. По-перше, існує «екстраординарне учительство»: до нього ми відносимо висловлювання ex cathedra, догмати, положення церковних соборів. По-друге, існує «ординарне учительство», яке також може бути безпомилковим. Про це можна прочитати, наприклад, у 25-му параграфі конституції Другого Ватиканського собору *Lumen gentium*: «Непомилкість, котрою Божественний Відкупитель побажав наділити свою Церкву у визначенні навчання про віру і звичай, простягається настільки ж широко, як і скарбниця Божественного Одкровення, яку треба свято зберігати і правильно викладати».

Нарешті, існує ординарне учительство Пап, що виражається на різних рівнях. Це апостольські конституції,

Продовження на стор. 11

Що насправді сталося з УАПЦ?

Десять років тому УАПЦ перейшла невідому межу в переманюванні кадрів із УПЦ КП під свою юрисдикцію. Намагаючись відвернути активні бойові дії, до яких, до речі, УАПЦ завжди не готова, Архиєрейський собор цієї Церкви прийняв звернення до УПЦ КП з пропозицією переговорів. Найцікавішим є останній абзац, зміст якого такий: а поки переговорів немає, то вважаємо себе в праві приймати із УПЦ КП всіх, хто шукає єдності на нашій основі.

Запросивши до переговорів, УАПЦ вже не могла відмовитися, коли їх було влаштовано. Ясно, що на самих переговорах сталася звичайна українська історія: хтось когось вважав менш «українським», хтось когось – менш «канонічним»; хтось зрозумів так, що є надія на відставку предстоятелів та обрання молодого-перспективного, а хтось таких обіцянок зовсім не думав давати.

Тепер би славним українським православним саме час об'єднатися. І разом закликати до себе УПЦ, яку трясє від русофільських обіймів. Саме б час разом апелювати до воскреслої трішки Пентархії та вимагати її суду. Саме час бути лідерами українського суспільства в його боротьбі за українськість.

Але всього цього немає. Гордо заявили про вихід із переговорів. Нібито канонічний статус Філарета, на якого накладено анатему, «найнижчий». Але з точки зору всіх, крім самої УАПЦ, між «філаретівцями» та «автокефалами» – різниці ніякої. Говорити про якісь «вищі» та «нижчі» статуси різних розкольницьких угруповань можна лише в стані повної богословської не-

притомності. З точки зору богослов'я, такого роду факти можливі, якщо розкольники є, до того ж, еретиками – і тоді вони ранжуються згідно із їхніми ересями. А звичайні розколи – всі однакові, і немає жодної різниці між тим, чи були анатемі, чи їх не було. Свого часу греки наклали анатему на всіх болгарських єпископів – аби потім усіх їх визнати. Все це не має особливого значення, і треба думати, що патріарх Кіріл, ще трохи почекавши «повернення» УАПЦ та УПЦ КП, потім накладе анатему на всіх – єдиним списком.

Ну, що ж – всі, хто потрапив у болото і бажає залишитися чистим, лише більше заляпається. В цьому відношенні можна бачити, що політика УАПЦ перестала бути адекватною до сучасних українських реалій. Єдиною ціллю стало виживання, збереження статус-кво та пошук часткового збагачення за рахунок «перебіжчиків».

Ясно, що УПЦ КП виграла боротьбу за симпатії українців, і змінити цю ситуацію не вдасться. УАПЦ і далі переживатиме епоху занепаду та бездіяльності, хуторянства та бездіяльності. Скотившись на маргінесі, УАПЦ де-факто перестає бути собою. В документах УАПЦ останніх років проводиться лінія

на відмову від автокефальної ідеї, і фактично єдиним захисником цієї ідеї несподівано став патріарх Філарет.

Взагалі УАПЦ і раніше не було що сказати на захист власного самостійного існування. Щире здивування можуть викликати «Роздуми про страшне сьогодні» патріарха Димирія Яреми. Читаючи їх, не розумієш різниці між його світоглядом та поглядами на дійсність Наталі Вітренко чи Кіріла Фролова. Всі вороги, всі масони...

Очевидно, що УАПЦ, яка давно перетувала у кризі, відмовилася від достойного виходу із цієї самої кризи і вибрала шлях чвар та інформаційних війн. При цьому провід УАПЦ якось не враховує того факту, що всі майбутні протистояння буде програно швидко та з великою ганьбою.

На виправдання ієрархів УАПЦ можна сказати лише одне: не кожен може пожертвувати власним «хутірком» із його стагнацією заради участі у хрестовому поході під проводом такого жорсткого провідника, як патріарх Філарет. Не кожен може подивитися далі Філарета на саму суть справи, на ідейне змагання, на історичне покликання, на шанс долі. Єпископи УАПЦ якраз є яскравим втіленням тієї психології провідників українства часів визвольних змагань 1917-1921 років, які і привели Україну до руїни. Маємо надію, що історичні обставини зміняться, і всі ці єпископи таки зможуть проявити себе по-новому, і святе діло українського православ'я не загине.

Юрій ЧОРНОМОРЕЦЬ,
доктор філософських наук,
для християнського порталу КІРІОС

Зростає кількість священників у Франції

З початку року у Франції на 10% збільшилася кількість священників свячень, а також зросла кількість церковних рухів – громад «Еммануїл» та Неокатехуменального шляху; 60 семінаристів належать до «Громади св. Мартина».

Відповідно до традиції поваги свободи кожного кандидата, 82 із них під час підготовки до священства прийняли інше рішення, чого, однак, набагато менше, ніж у попередні роки. З цих 82 осіб 12% все ж вибрали чернецтво. Душпастирство і допомога семінаріям є сьогодні пріоритетом для Церкви у Франції, – повідомляє християнський портал КІРІОС.

Земців, які просять про висвячення для французьких епархій; 8% вийшли з нових церковних рухів – громад «Еммануїл» та Неокатехуменального шляху; 60 семінаристів належать до «Громади св. Мартина».

Відповідно до традиції поваги свободи кожного кандидата, 82 із них під час підготовки до священства прийняли інше рішення, чого, однак, набагато менше, ніж у попередні роки. З цих 82 осіб 12% все ж вибрали чернецтво. Душпастирство і допомога семінаріям є сьогодні пріоритетом для Церкви у Франції, – повідомляє християнський портал КІРІОС.

Чимало молодих французів попросили про духовний супровід у пошуку свого покликання під час Всесвітнього дня молоді у Мадриді. Французькі єпископи опублікували на своєму інтернет-порталі звернення до молоді: «Кожен із нас покликаний щось робити з власним життям. Слідувати своє-

му покликанию означає присвятити себе служінню чомусь, що перевершує власну вигоду. Але джерело покликання не знаходиться в самій людині. На поклик можна лише вільно відповідати. Покликання отримують від Когось і для чогось, а це вимагає уваги і відповіді. Для християн джерелом

покликання є Бог і Слово Ісуса Христа, який закликає слідувати за Ним і бути Його свідками у світі та в історії. У Хрищенні кожен християнин уже покликаний зробити зі свого життя відповідь і служіння; і це покликання дійсне для будь-якого життєвого статусу. Яким би не було наше покликання, всі ми покликані до святості, всі ми покликані до участі в повноті Божественної любові; а, значить, усі ми покликані любити, бути щасливими і робити щасливими інших. Деякі християни покликані повністю віддати своє життя служінню Богові у священстві, дияконстві або чернецтві».

Париж: молитву на вулиці визнали незаконною

У Парижі прийняли закон, який забороняє проводити молитву на вулицях. При цьому МВС Франції попередило, що поліція має право застосувати силу, якщо мусульмани чи представники будь-якої іншої релігії не дотримуватимуться нового закону.

– Я особисто слідкуватиму, щоб у цьому питанні дотримувалася буква закону. Молитва на вулицях ображає почуття моїх співвітчизників і порушує принципи секуляризму, – заявив міністр внутрішніх справ Франції Клод Геан, додавши, що всі мусульманські лідери погоджуються з новим законом.

Повідомляється, що аналогічний закон може бути прийнято і в середземноморських містах на півдні Франції, як ото Ніцца та Марсель.

У Франції вже давно тривають дебати стосовно публічної молитви, носіння релігійних предметів та одягу. Як повідомлялося раніше, Ніколя Саркозі вже пропонував заборонити будь-які релігійні елементи в одязі, такі як хрестики, медальйони тощо. А в квітні у Франції набув чинності закон, спрямований проти носіння жінками паранджі і хіджабу в громадських місцях.

За матеріалами: «Новинар»

У Львові розпочала працю духовна порадня для родин мігрантів

14 лютого у Львівській архієпархії з благословення єпископа-помічника Венедикта розпочала свою діяльність духовна порадня для мігрантів та їхніх родин. Духовну опіку мігрантам на території Львівської архієпархії надаватиме отець Любомир Гладюк.

Нагадаємо, що напередодні така порадня відкрила двері для родин мігрантів в Івано-Франківську. Її духовним опікуном став настоятель монастиря Місійного згромадження св. апостола Андрія о. Йосафат Мошчич, референт у справах мігрантів та іммігрантів Івано-Франківської єпархії.

Перша зустріч у Львові була ознайомчою. «Кожен, кого торкнулася мігрантська дійсність, мабуть, задавав собі запитання: яким має бути дім, щоб нам було у ньому добре? чи

добре нам вдома? чого бракує зболеній душі? На ці та багато інших питань ми спробуємо відповісти разом у подальшому спілкуванні», – запевнила Марія Гапук, референт у справах мігрантів та іммігрантів Львівської архієпархії.

Учасники познайомилися з о. Любомиром Гладюком, який тривалий час навчався в Італії і добре обізнаний з життям заробітчан. Він тепер опікуватиметься мігрантами та їхніми родинами тут, в Україні.

Про заробітчанське життя розповіла львів'янка Марія. Вона, зокрема, зауважила, що хоч гроші і є необхідністю, «але я мушу визнати, що для мене найціннішою є моя сім'я, моя родина!!!»

Зустріч була підсумована висно-

вком, який зробили самі ж учасники. «Чужина – це місце, де найкраще жити в молитві, адже це допоможе нам жити реальним сьогодні, полюбити його, а твердим, непохитним рішенням має для нас стати бажання якнайшвидше повернутися додому!» – констатували присутні.

В Україні розпочалося втілення одного з духовних проектів Церкви, спрямованих на вирішення проблеми

Ці та багато інших питань спробуємо відповісти разом.

Наша перша зустріч в духовній порадні мала ознайомчий

Духовна порадня відкриває свої двері для вас, дорогі мігранти

реінтеграції мігрантів у суспільне життя. Сама ідея започаткування заробітчанських порадень належить Блаженнішому Любомиру Гузару і, як зазначив екзекутативний секретар ПМВ УГКЦ о. Василь Поточняк, є одним із реальних кроків втілення Церквою основних напрацювань Синоду єпископів УГКЦ щодо питання суспільних наслідків новітньої хвилі української міграції.

Що таке духовна порадня? Українське слово «порадня» тлумачні словники сучасної української літературної мови не фіксують – здебільшого побутує запозичене «консультація». Однак це наше добре і мудре слово. Духовна порадня – форма спілкування, яка нагадує «домашню Церкву»: тут і молитовне єднання, і свідчення, і відверта бесіда у родинній світлиці, де кожен відчуває себе рівним серед рівних та є водночас шукачем поради і навіть порадиником для інших.

Серед найбільш негативних наслідків заробітчанства – руйнування української родини, її християнських духовних цінностей. Яким має бути дім, аби нам було у ньому добре? Чи добре нам вдома? Чого бракує зболеній душі?

Ми помолилися, коротенько розповіли про проблеми сучасного мігрантства, про перші кроки їх вирішення, а також ближче познайомилися з о. Любомиром Гладюком, який віднині опікуватиметься мігрантами та їхніми родинами. Приємно, що цей молодий священик, який тривалий час навчався в Італії й обізнаний із життям заробітчан, сповнений енергії, відкритий до спілкування та співпраці. Вже спільними зусиллями ми попрацювали над організаційними питаннями березневої зустрічі мігрантів та нічної пішої прощі до Страдчу.

В подяці Господу закінчилася зустріч, яка має стати початком великого духовного єднання. Немає кордонів для Божої любові та рідності. Ви чуєте, мігранти/заробітчани? – Де б ви не були, в якому куточку світу – ми молимося за вас і за ваших рідних! Наша Церква робить все, щоби Ви поверталися у свою духовну землю, в обійми української родини.

Марія ГАПУК,
референт у справах мігрантів та іммігрантів
Львівської архієпархії

Невимолена правда

У заробітчанстві так багато невимоленого. Ми досі не розуміємо, що сталося з нами та нашим народом, який нині своїми натруженними мозолями обіймає весь світ. Така працелюбна нація не знаходить застосування рукам та розуму на рідній землі.

Наша Церква як за кордоном, так і в Україні, не випускає з опіки мігрантів та їхніх родини. Пасторально-місійний відділ УГКЦ

створює при всіх єпархіях в Україні духовні порадни, щомісячно організовує зустрічі мігрантів та їхніх родин, прощі та молитовні заходи.

Одним із них є побудова пам'ятника заробітчанами українцям у Зарваниці. Це буде каплиця у вигляді півкулі, обперезана трьома меридіанами, що символізує географію заробітчанства та три еміграційні хвилі. В центрі – стела, на якій мозаїкою викладений образ Богородиці-Оранти. Усередині каплиці – скульптурна композиція української родини: матері-заробітчани, батька-заробітчанина та дитини у пору злуки. Місце для пам'ятника освячене під час пішої прощі з Самбора до Зарваниці 2009 року і знаходиться під лісом, де починається Хресна Дорога.

Заробітчанську скарбоньку вже поповнили пожертви паломників, які йшли прощєю з Самбора до Зарваниці. Зібрано 20% від необхідної суми, збір пожертв триває. У Львівській області збором пожертв займається референтура у справах мігрантів та іммігрантів (067-949-85-49 – Марія Гапук,

Триває збір пожертв на пам'ятник заробітчанами українцям у Зарваниці

067-774-81-71 – Ярослав Карпинець). Запрошуємо і вас стати жертводавцем. Просимо також вашої молитовної опіки.

Пам'ятайте: у Зарваниці не будують світських пам'ятників – тут постають молитовні стації. І ця каплиця – образ правди – масового вигнання на заробітки українського люду, трагедії української родини. Це та

правда, яка найбільше потребує нашої молитви.

Ми щиро вдячні християнській газеті «Мета», яка підняла тему заробітчанства на своїх шпальтах. Це – їхня щира пожертва і молитва за український нарід у світах.

Списки жертводавців можете переглянути на паломницькому сайті:

<http://palomnyk.at.ua>

Продовження, початок на стор.10

енцикліки, повчання і послання. Віруючі католики покликани слухати – волею і розумом – ці повчання.

Отже, повертаючись до питання про походження людства: ми не маємо щодо цього жодного догматичного твердження. Проте Церква має авторитетні висловлювання з цього питання. Наведемо лише деякі з них.

Насамперед потрібно звернутися до енцикліки Папи Пія XII «*Humani generis*», оприлюдненої 12 серпня 1950 року. Згідно з навчанням, що міститься в цьому документі, після Адама на нашій землі не було людей, які б не походили від нього через природне продовження роду. Отже, він є прабадьком всіх людей. Далі в енцикліці зазначено, що Адама не можна вважати символом цілого ряду прабадьків. Ось точний текст енцикліки: «Коли йдеться про другу гіпотезу, котру називають полігенізмом, то діти Церкви не мають більше подібної свободи (йдеться про свободу різночитань), бо вірні не можуть прийняти вчення, захисники якого стверджують, що на землі після Адама були або справжні люди, які не пішли від нього шляхом природного відтворення, як від праотця всіх людей; або що Адам є сукупністю цих численних праотців. Ми справді не бачимо способу поєднувати подібне вчення з тим, чого навчають джерела Одкровення, і з тим, що пропонують тексти Учителства Церкви про первородний гріх – гріх, який має своє коріння у воїстину особистому грісі Адама, який передається усім через їхнє походження, і тому й перебуває у кожному, як його власний».

Є і ще один документ – це «Символи віри» Папи Павла VI, датований 30 червня 1968 року. Тоді Святіший Отець не сказав нічого нового, але розвинув твердження попереднього вчительства. Зокрема, там говориться: «Ми віримо, що всі мають гріх Адама, а це означає, що первісна його вина призвела до того, що людське єство, загально для всіх людей, впало до такого стану, коли воно несе наслідки своєї помилки».

Тепер – про теорію еволюції. У 1996 році Папа Іван Павло II надіслав послання учасникам пленарної асамблеї Папської академії наук. У ньому він нагадає, що тема життя й еволюції «представляє живий інтерес Церкви, оскільки Одкровення містять вчення про єство і походження людини». Іван Павло II пише, що контрасти між віровченням та науковою теорією, що приймає гіпотезу еволюції, не є нездоланими, оскільки деякі положення поділяють обидві сторони.

Папа пише: «В енцикліці «*Humani generis*» мій попередник Пій XII вже стверджував, що немає суперечностей між еволюцією і Доктриною віри про людину та її поклонання – за умови, що ми дотримуємося певних положень. Враховуючи стан наукових винаходів тієї епохи і потреб богослов'я, енцикліка «*Humani generis*» розглядала доктрину еволюціонізму як серйозну гіпотезу, що заслуговує вивчення й уважних роздумів, – таких же, як і протилежна гіпотеза. Пій XII говорить також про дві методологічні умови: що ця гіпотеза не треба сприймати як доведену доктрину і стверджувати, що можна було б обійтися і без Одкровення, трактуючи питання, що містяться в цій теорії».

Нас зараз цікавить питання появи людини, яку не можна пояснити просто як плід еволюції. Адже людина наділена розумом, що дозволяє їй мати вище знання про всевіт і мати відносини пізнання та любові з Богом. Іван Павло II нагадає, що людина з самого початку була задумана з огляду на воскреслого Христа. І якщо тіло людини походить від матері, яка існувала і до неї, то душа – духовна складова – створена безпосередньо Богом. Тому така теорія еволюції, яка вважає, що дух виник від сили живої матерії або є якимось побічним феноменом цієї матерії, несумісна з істиною про людину і не здатна дати підстави гідності людини. Як пише Іван Павло II, в людині ми бачимо «онтологічний стрибок». І далі: «Наука описує і вимірює зі зростаючою точністю різноманітні вияви життя і вміщує їх на лінію часу. Момент переходу до духовного не є предметом подібних спостережень, однак його можна знайти на експериментальному рівні низкою ознак специфічності людської природи».

З усього цього можна зробити висновок, що, оскільки Бог створив людину з уже існуючої матерії, вдихнувши в неї душу, то Він перетворив і саму матерію. У цьому і полягає онтологічний стрибок: він стосується не тільки вдихання душі, але й перетворення самого тіла, яке в той момент стає тілом людини. Людина була створена в стані первісної святості, котрий потім був порушений.

До цього треба додати, що генетичний код кожної людини хоч і є абсолютно неповторний, але він є загальним для всіх людей у всіх основних рисах. Генетичний код – це найбільше «антиеволюціоністичне» відкриття, яке тільки могла зробити сучасна наука.

Далі у наступному числі «Мети»

«Католицький Оглядач»

У російськомовному інтернеті з'явився незвичайний продукт – «православні сигарети»

Рекламою займається неіснуючий «Нижнепокровський приход святих мучеников Ієрофена Скаримського». Сигарети доступні в трьох варіантах: «Super Light» – «Святий Дух», «Light» – «Син» та «Original» – «Отець».

Кожна пачка повідомляє, що «палити – грішно». Основна місія продукту – вигнати бісів зі страждущих, а тютюн для сигарет збирали і сушили ченці.

Поціновувачам, повідомляє Політклуб, пропонується взяти участь у спеціальній акції: зібрати 100 вкладок з біблійними цитатами й отримати відпущення гріхів поза чергою. Повідомлення про нову продукцію поширюється серед блогерів. Чимало з них вважають, що це – антицерковна акція,

а «православні сигарети» – фантазія, втілена за допомогою фоторедактора, пише News.ru.

У Московському патріархаті готуються до війни

На верхньому фото: Протоієрей РПЦ і професор Московської духовної академії Андрій Курасв пояснює молодому священикові призначення бойового обладнання у кабінеті літака-ракетоносця.

Протоієрей Всеволод Чаплін, який відповідає за зв'язки Церкви і суспільства, вважає, що незабаром у світі розпочнеться «велика війна». Зараз на планеті відбувається безліч конфліктів, які напевно можуть вилитися в серйозне воєнне протистояння. Аби війна не торкнулася території Росії, влада країни повинна «розрулювати» конфлікти на Близькому Сході та в Центральній Азії. Чаплін не сумнівається, що в майбутньому міста будуть знищені – саме до цього прямує людська цивілізація, передає «Интерфакс».

На думку В.Чапліна, в світі стільки протиріч, що вони просто не можуть не призвести до «серйозних військових дій». Росія, а, вірніше, її власті повинні активніше брати участь у процесах, які мають відношення до країни. Він упевнений, що російську армію слід тримати боєздатною. «Нам не уникнути великої війни», – додає речник Московського патріархату.

На фото: Хрест і свята водиця – анахронізм. Духовенство РПЦ практикується тепер у володінні сучасною стрілецькою зброєю.

Щоб побачити тата, підліток ішов пішки 5 днів

Хлопець крокував з Полтави до Комсомольська, аби зустрітися з батьком. За п'ять днів 14-річний Максим здолав 130 кілометрів.

Максим навчається у одній зі шкіл-інтернатів міста Полтави вже другий рік. Туди він потрапив на час вирішення питання щодо встановлення над ним опіки. Його батько, який проживає у Комсомольську, час від часу відвідував сина у полтавській школі.

Та одного дня хлопчик не з'явився на уроках. Вчителі здійняли тривогу та звернулися з заявою про зникнення дитини до Ленінського райвідділу міліції міста Полтава. На пошуки школяра було задіяно максимум сил та засобів міліцейського підроз-

ділу. Правоохоронці простежували можливі місця, куди могла піти дитина – інтернет-клуби, розважальні центри, авто- та залізничні вокзали тощо.

Про те, що хлопець знаходиться у безпеці, правоохоронцям невдовзі повідомив його батько – після того, як він прийшов до оселі чоловіка дуже стомлений, голодний та з численними мозолями на ногах. Максим ішов п'ять днів, ночував у покинутих хатинах, харчувався на гроші, які отримував від здачі металобрухту.

– Я дуже скучав за татком! Обіцяю більше не тікати! – пообіцяв правоохоронцям, педагогам та своїм рідним Максим.

За матеріалами УМВС в Полтавській області

Австралія: у школі заборонили «Отче наш»

Керівництво однієї з державних шкіл у Західній Австралії заборонило учням молитися «Отче наш» під час шкільних зборів, посилаючись на скарги батьків, повідомляє «The Age». Початкова школа у місті Перт припинила 25-річну традицію після того, як деякі батьки заявили, що вона надає перевагу одній релігії перед іншими. Водночас директор школи Джулія Томбс визнає, що її рішення не повністю відображає сподівання батьків, які взяли участь в опитуванні, присвяченому скасуванню молитви.

– Чимало батьків, які взяли участь в опитуванні, хотіли би зберегти читання Господньої молитви, – йдеться у її заяві. – Однак у цій школі є учні з різних національних груп, і важливо розглядати всі точки зору.

У свою чергу, керівник регіону Колін Барнет зазначив, що не цілком згідний з рішенням школи. «На мій погляд, Західна Австралія – переважно християнська, але це рішення знаходиться в компетенції школи», – сказав він.

За матеріалами «Католицького Оглядача»

Вітаємо Ювілярів!

У березні святкують ювілеї:

20-річчя священства – о. Володимир Сичак (01.03)

15-річчя священства – о. Василь Говера (02.03)

15-річчя священства – о. Олег Москаль (16.03)

60-річчя уродин – о. Богдан Язвінський (18.03)

60-річчя уродин – о. Михайло Онацко (19.03)

45-річчя уродин – о. Любомир Дацько (14.03)

40-річчя уродин – о. Любомир Франків (18.03)

35-річчя уродин – о. Володимир Люпак (06.03)

На Житомирщині археологи виявили стародавній некрополь

кам'яні хрести та кам'яні плити, вертикально вкопані в землю у вигляді стел, у тому числі з написами. Виготовлені вони з граніту сірого кольору.

– Хрести – без написів, і лише в одному продубльовано висічене зображення – чотирираменний хрест типу «андріївський». На одній із плит – зображення чотирираменного хреста, на іншому – хрестатий хрест на одноступінчатій Голготі і малозрозумілі написи, – розповідає О.Тарабукін.

За архівними матеріалами вдалося з'ясувати, що кладовище функціонувало вже принаймні в кінці XVIII століття, а цвинтарна церква була приписана до Свято-Миколаївської парафії села Станишівка Житомирського повіту.

Завдяки дослідженням кількох поколінь археологів сучасні науковці мають можливість простежити основні етапи заселення території Житомира, витюки якого сягають доби палеоліту.

В селищі Зарічани (колишнє село Псище) на Житомирщині науковці місцевого краєзнавчого музею виявили давній некрополь і старовинні поховання. Як повідомляє «Журнал Житомира», при обстеженні кладовища у північній околиці села у східній його частині, неподалік цвинтарної церкви, старший науковий співробітник Олександр Тарабукін виявив два старовинні

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні читачі!

24-25 березня 2012 р. Б.

відбудеться зустріч мігрантів та їхніх родин і нічна піша проща маршрутом Львів-Страдч

Початок зустрічі – о 15.00 у храмі св. Юра м. Львова. Запрошуємо всіх, кому не байдужа проблема мігрантства.

Програма прощі:

15.00 – Зустріч мігрантів, їхніх родин та паломників, праця в групах, спілкування з духівником;

19.00 – підсумкова конференція в конференц-залі при храмі св. Юра;

20.00 – Молебень у храмі св. Юра;

21.00 – початок прощі до Страдча.

Телефони для довідок:

о. Любомир Гадюк – 098-4284420

Марія Гапук – 067-949-85-49

ОГОЛОШЕННЯ

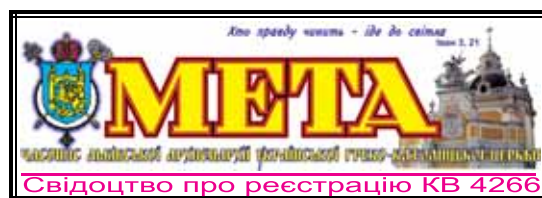
Пасторально-місійний відділ УГКЦ запрошує до участі у Великопосних реколекціях, які відбудуться в монастирі сс. Пресвятої Родини (с. Гошів)

з 15 по 18 березня 2012 р. Б.

Духовні науки проводитиме отець Ігор ЦМОКАНИЧ.

Реколекції починаються 15 березня (четвер) о 18.00 Вечірнім богослужінням, завершуються 18 березня (неділя) Божественною Літургією.

Телефон для довідок: Марія Гапук – 067-949-85-49

Над випуском працювали:

головний редактор:

о. Іван ГАЛІМУРКА,

літературний редактор Святослав СМУК,

більдредатор і технічний редактор:

Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати на адресу:

площа св. Юра, 5, м. Львів,

Україна, 79000,

тел. (0322) 79-86-93;

тел. (032) 233-40-73;

e-mail: meta.ugcc@gmail.com

meta_ugcc@ukr.net

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор.

При передруку посилання на газету «МЕТА» обов'язкове.

Матеріали не рецензуються і не повертаються.

Редакція може не поділяти думку автора.

Друк: друкарня ДП МО України «Армія України»

Тираж: 6000

Замовл.